

دۆعاو نزا له قورئان وسونته

نووسینی :

ههزار بۆ لای الله - سبحانه و تعالی - د. سه عید
ئیین علی ئیین وههه به ئهلقه حتانی

ح) جمعية الدعوة و الارشاد وتوعية الجاليات بالربوة ، ١٤٤٥هـ

القحطاني ، سعيد بن علي
الدعاء من الكتاب والسنة - كردي سوراني. / سعيد بن علي
القحطاني - ط١٠ - الرياض ، ١٤٤٥هـ

٦٢ ص ؛ ١٤ × ٢١ سم

ردمك: ٧-٩٩-٨٤١٧-٦٠٣-٩٧٨

١٤٤٥ / ٢٠٨٦٠

شركاء التنفيذ:

دار الإسلام جمعية الربوة رواد الترجمة المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

دُوعا و نزا له قورئان و سونهت

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ ۚ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأعراف: 180)

واته: ﴿خودا خاوهنى ناوه جوان و پيرۆزهكانه، جا (تهى ئيمانداران) بهو ناوانه دُوعا و نزا بکهن و هاناو هاوار بۆ ئه و زاته بهرن، واز بهپين له وانهى كه له ناوه پيرۆزهكانى خوادا ئيلحاد دهكهن (سيفهت و ناوهكانى خوا بهكاردههين بۆ غهبرى خوا، يان نكوؤلى له ناو و سيفهتهكانى پهروهردگار دهكهن)، له ئايندهدا پاداشتى ئه و كارو كردهوانه يان وهردهگرن كه ئه نجاميان دهدهن﴾¹

¹ سورة الأعراف: 180.

الله	نهلنه وهل	نهلناخير	نهلزاهير	نهلباتين
نهلعللى	نهلنه علا	نهلموته عال	نهلعهزيم	نهلمه جيد
نهلكه بير	نهلسميع	نهللبسير	نهلعلليم	نهلخه بير
نهلحه ميد	نهلعهزيز	نهللقهدير	نهلقدار	نهلموقتهدير
نهلقهوى	نهلمهتين	نهلغهنى	نهلحهكيم	نهلحهليم
نهلعهفو	نهلغهفور	نهلغهفار	نهلتهواب	نهلرهب
نهلشهيد	نهلحفيز	نهللهتيف	نهللقهريپ	نهلموجيب
نهلوهود	نهلشاكير	نهلشهكور	نهلسهيد	نهلسمهسد
نهللقاير	نهلقههار	نهلجهبار	نهلحهسيب	نهلهادى
نهلحهكهم	نهلقدوس	نهلسهلام	نهلبر	نهلوههاب
نهلرهمان	نهلرهميم	نهلكرهم	نهلنهكرهم	نهلرهنوف
نهلقتاح	نهلرازيق	نهلرهزاق	نهلحهى	نهللقهيوم
نهلرهب	نهلمهليک	نهلمهليک	نهلواحيد	نهلنهحهد
نهلموتهكهبير	نهلخاليق	نهلخهلاق	نهلبارينه	نهلموسویر
نهلمونمين	نهلموههمين	نهلموحيت	نهلموقيت	نهلوهكيل
نهلکافى	نهلواسيع	نهلحق	نهلجهميل	نهلرهبقيق
نهلحهى	نهلسينير	نهلنيلاه	نهللقابيز	نهللباسيت
نهلموعتى	نهلموقهديم	نهلموئهخير	نهلموبين	نهلمهنان
نهلوهلى	نهلمهولا	نهلنهسير	نهلشافى	مالیک نهلمولک
جاميع نهلناس		نور نهلسماوات و نهلنهرز		
زو نهلجهلال وه نهلنيكرام		بهديع نهلسه ماوات و نهلنهرز 2		

2 سهيرى نهم ناوانهى پيرو مردگار بکه لهگهل بهلگهکانيان له کتیبى: (شرح أسماء الله الحسنی فی ضوء الكتاب والسنة).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا. أَمَا بَعْدُ:

نہم کتیبہ پوختہی کتیبی ((الذکر والدعاء والعلاج بالرقی من الكتاب والسنة)) 3، بهشی نزا کردنم پوخت کردموه، بوئوهی سوود ودرگرتن لئی ناسان بیت، وهندیک نزا وسوودی ترم بوی زیاد کرد کسود بهخشه به ویستی پهروردگار وداواکارم له خوی گهوره - عز وجل - به ناوه جوان وسیفهته بهرز مکانی یارمتهی دهرم بیت نهم کاره بهدلسوزی بو رزمهندی نهم بیت، نهم تواناداره لهسهر وهلامدانهوی نهم نزا به.

وَصَلَّى اللَّهُ، وَسَلَّمَ، وَبَارَكَ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ، وَأَصْحَابِهِ، وَأَتْبَاعِهِ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

نووسینی:

سه عید نبین علی نبین وهب نهلقهحتانی

شهعبان 1408 ک

3 الحمد لله ، کتیبی « الذکر والدعاء والعلاج بالرقی من الكتاب والسنة » چاپکراوه لهگمل بریاردان لهسهر فرمودهکمانی له چوار بهرگدا: الأذکار ((حصن المسلم)) له بهرگی بهکمم ودووم، ونزا له سنیهم، وچارهسهر کردن به روقیه له بهرگی چوامم.

فہزل وپلہ وپایہی دؤعا ونزا کردن:

خوای گہورہ دہفہر مویت:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾⁴، واتہ: ﴿وہ پەرورہ ردگار تان فہر موویہ تی: لیم ہارینہ وہ وہ لامتان دہدہ مہ وہ بہ راستی ئەوانہی خوبہ گہورہ دہ زانن کہ بمپہ رستن بیگومان بہ سہر شوڑی دہ چنہ دؤزہ خہ وہ﴾

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾^(٧٨) [البقرة: 186]

واتہ: ﴿ئەہی پیغہ مہر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئە گہر بہ نندہ کانم پرسیارت لیبکەن دہر بارہم، ئە وہ من نزیکم لیبانہ وہ، بہ ہاناو ہاوار ی دؤعا گویانہ وہ دہ چم ہەر کاتیک لیم ہارینہ وہ نزا بکەن، دہبا ئەوانیش بہ دہم بانگہ وازی منہ وہ بیں و باوہری دامہ زراو بہ من بہین، بو ئەوہی ریکای ہوشیاری و ناگای بگرنہ بہر (بو بہدہ ستمینانی سہر بہرزی و سہر فرازی ہەر دوو جہان).⁵

وپیغہ مہر - صلی اللہ علیہ وسلم- دہفہر مویت: پہرستن بریتییہ لہ دؤعا ونزا کردن پەر و مردگار تان فہر موویہ تی: ((ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ))⁶، واتہ: ﴿ئیبوہ ہاناو ہاوار بو من بہین؛ ئە وہ من دوعاو نزا تان گیرا دہ کہ م﴾⁷. و - صلی اللہ علیہ وسلم- دہفہر مویت: «خوای گہورہ بہ شہرم و بہ خشندهییہ و شہرم دہ کات ئە گہر بہ نندہ یہ ک

4 الحاکم 1/ 541، و زوائد مسند البزار 2/ 442، ژ 2177، والطبرانی لہ الدعاء 1435، و الہیثمی لہ مجمع الزوائد 10/ 179 دلئیت: ((ئیسنادہ کہی الطبرانی - جیدہ-)).

5 سورة البقرة: 186.

6 ابو داود 2/ 78 ژ 1488 و الترمذی 5/ 557 ژ 3556 و ابن ماجہ 2/ 1271 ژ 3865، و ابن حجر دلئیت: ((سەنەدە کہی - جیدہ-))، و ئەلبانی بہ سەحیحی داناوہ لہ صحیح الترمذی 3/ 179.

7 الترمذی 5/ 566، و 5/ 462 ژ 3573، وأحمد 3/ 18 ژ 11150، و ئەلبانی بہ سەحیحی داناوہ لہ صحیح الجامع الصغیر 5/ 116، و صحیح سنن الترمذی 3/ 140.

دهستی پارانهوهی بۆلا بهرز بکاتهوه، به بهتالی دهستی بگپرتیتهوه»⁸. و -صلی الله علیه وسلم- دهفر مویت: «هیچ مسولمانیک نیه که نزایهک بکات که گوناھ و بچرانی په یوهندی خزمایهتی تیدا نه بییت، ئەوا خوای گهوره یه کینک له م سئ شتهی پیده به خشیت: یان ئەوهتا ههر له دنیا -له نزیکتین ماوه- نزاکه ی وهلامده دریتتهوه، یان داواو نزاکه ی بۆ هه لده گیریت بۆ قیامهت، یان ئەوهتا هیندهی نزاکه شه پرتیکی لی دوور دهخریتتهوه» ووتیان: کهواته زۆر نزا دهکین؟ فهر مووی: «خوای گهوره زیاتر پاداشتان ده داتهوه».

ئادابهکانی نزا کردن و هۆکارهکانی وهلامدانهوهی⁹:

1- ئیخلاص و دلسۆزی بۆ خوای گهوره.

2- دهست پیکي به حهمد و ستایشی خوای گهوره بییت، پاشان سه لاوات بدات له سه ر پیغمه بهر -صلی الله علیه وسلم-، به سه لاواتیش کۆتایی به دۆ عاکه ی بهینیت

3- نزا کردن به دلنیاپی وجهتکردنهوه، ویهقین وبی گومان بوون لهوهی وهلامده دریتتهوه.

4- بهردهوامبوون و کۆلنهدان له نزاکردندا و پهله نهکردن له وهلامدانهوهی.

5- نامادهبوونی دل له نزا دا.

6- نزا کردن له کاتی خوشگوزهرانی و نار محنتی -تهنگانه-.

7- تنهها ده بییت له خوای گهوره داوا بکات و بهتنهها له ئەو بپاریتتهوه.

8- نزا نهکردن له سه ر خیزان و مأل و سامان و نهفس.

9- نزمکردنهوهی دهنگ به شیوازیک نه زۆر بیدهگانه بییت و نه زۆر بهدمنگی بهرز

بییت

⁸ سهیری سه ر چاوه بکه، 3 / 863 - 926.

⁹ سهیری ئەم ئادابانه و هۆکاری وهلامدانهوهی نزا بکه له سه ر چاوه ئهسلیهکه دا، 3 / 927 - 975.

- 10- داننان به تاوان وگوناوهکان، وداوای لځخوشبوون له خوای گهوره لښیان، وداننان به نیعمهتهکان، وسوپاسکردنی خوای گهوره لهسریان.
- 11- زور له خونهکردن بوړیکخستنی سهر واکوټایی رستهکان لهکاتی نزاذا.
- 12- کزولی وزملیلی وخشوع و به هیو ابوون وترسان لهکاتی نزاکردندا.
- 13- گپرانموهی مافهکان بو خاومنهکانیان لهگمل تهوبهکردن.
- 14- سی جار دو عاکانی دوباره بکاتهوه
- 15- پرووکردنه ناراستههی قبيله.
- 16- بهرزکردنهوهی دمستهکان لهکاتی نزاکردندا.
- 17- دمستويز گرتن لهپیش نزاکردن
- 18- سنوور ټینهپیراندن له نزاذا.
- 19- سهرمتا نزاکار نزا بو خوی بکات نهگهر ویستی نزا بو کهسیکی تر بکات. 10
- 20- له خوای گهوره بیاریتهوه به ناوه جوانهکانی، وسیفته بهرزمکانی، یان به کردهوهیهکی چاکی خودی بندهی نزاکار، یان بهوهی داوا بکات کهسیکی چاک نزا بو بکات بهمهر جیک زیندوو بیټ وئاماده بیټ.
- 21- دمبیټ خواردن و خواردنهوه وپوشاکهکههی هلأل بیټ.
- 22- نابیت نزاکهی داوای گوناوهکردن وپچرانی پهیومندی خزمایهتی تیدا بیټ.
- 23- فهران به چاکه ونههی له خراپه بکات.

10 هاتووه که پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- سهرمتا نزا بو نهفسی خوی کردوه، وهسروهها هاتووه که سهرمتا نزا بو نهفسی خوی نهکردوه، وهکو نزاکردنی بو نهفس وئیین عباس وئوم ئیسماعیل وهتد، بو وردهکاری زیاتر لهسهر نهم بابهته بروانه: شرح النووي لصحيح مسلم 144 / 15، و تحفة الأحوذی شرح سنن الترمذی 328 / 9، و فتح الباری شرح صحیح البخاری 281 / 1.

24- دوور کهوتنهوه له ههموو گوناوهکان.

ئهو کات و حال وشوینانهی که دوعای تئیدا گیرایه 11:

1- شهوی قهدر.

2- سئیهکی کۆتایی شهو

3- لهپاش نوێزه فهرز مکان.

4- لهنیوان بانگ وقامت.

5- ماوهیهکی دیاریکراو له ههموو شهوئیکدا.

6- لهکاتی بانگدان بو نوێزه فهرز مکان (لهپاش تمواو بوونی بانگهکان).

7- لهکاتی باران بارین

8- لهکاتی ریکخستنی ریزهکان بو جهنگان لهپیناو خوی گهوره.

9- ساتیکی دیاریکراو له روئی ههینی.

وپهسهندترین بوچون ئهوهیه که کۆتا ماوهی عهسره له روژی ههینی، وه ئهش گونجیت کاتی وتاردان ونوێژی ههینی بیت.

10- لهکاتی خواردنهوهی ئاوی زهمزم به نییهتیککی راست گۆیانه له الله

11- لهکاتی سوجهبردندا.

12- لهکاتی ههستان له خهی شهودا، ونزا کردن بهو نزایانهی له سونهتدا هاتوو.

13- ئهگهر بهدهستنوێژ موه خهوت پاشان شهو ههستا ونزای کرد.

11 سهیری ئهو کات و حالهت وشوینانه بکه لهگهڵ بهلگهکانیان به وردکاریهوه له کتیبهکهدا : 3 / 975

14- نزا کردن لهپاش ووتنی: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ) واته: (هیچ پرستراویک شایسته‌ی پرستن نیه به ههق وراستی جگه له تو، پاک و بیگمردی بو تو یا الله، من له ستمکاران بووم).

15- دوعا کردنی خه‌لکی بو کهسی مردوو.

16- نزا کردن لهپاش ستایشکردنی خوای گهوره و سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پیغمبهر - **صلی الله علیه وسلم** - له ته‌حیاتی کوتابیدا.

17- له‌کاتی نزا کردن وداوا کردن له خوای گهوره به‌ناوی مه‌زنی نه‌گهر بهو ناوه داوای لئیکریت وه‌لام دمه‌داته‌وه، ونه‌گهر بهو ناوه پرسیارئ لئیکریت دمه‌بخشیت.¹²

18- نزاکردنی مسو‌لمان بو مسو‌لمانیکی تر له‌کاتی ناماده‌نه‌بوونی.

19- نزای روژی عه‌ره‌فه له عه‌ره‌فه.

20- نزا کردن له مانگی ره‌مه‌زان.

21- نزا کردن له کاتی کو‌بوونه‌وه‌ی مسو‌لمانان له کو‌رو وکو‌مه‌لی زیکر ویدی خوای گهوره.

22- نزا کردن له‌کاتی تووشبوون به‌نا‌محمتی وکاره‌سات نه‌میش به ووتنی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ اجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي ، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا) واته: (نیمه مولکی خوداین و هه‌ر بو لای نه‌ویش ده‌گهر ئینه‌وه، خودایه پاداشتم بده‌روه له‌م موسیبه‌ته‌دا و شتیکی باشترم بو بخه‌ره شوینی).

23- نزا کردن له‌کاتی نزی‌کبوونه‌وه‌ی دل له‌خوای گهوره، و به‌هیزبوونی ئیخلاص و دلسوزی بو نه‌و زاته.

24- نزای سته‌ملیکراو له نه‌و که‌سه‌ی سته‌می لئیکردوه.

25- نزای دایک و باوک بو منداله‌که‌ی، و له‌سه‌ر منداله‌که‌ی.

¹² ناوی مه‌زنی خوای گهوره له فهر مووده‌ی ژماره 203 و 104 و 105 له‌م کتیبه‌دا باسکراوه.

26- نزای ریووار -موسافیر -.

27- نزای روژووگر هتاومکو روژووکهی دمشکینیت.

28- نزای روژووگر لهو کاتهی روژووکهی دمشکینیت.

29- نزای لئقهوماو و بی دالده.

30- نزای فسرمانزوهای دادپروهر.

31- نزای مندالی چاک بو دایک وباوکی.

32- نزاکردن لهپاش دهستنوئیزگرتن بهو شیوهیهی له سونهتدا هاتووه.

33- نزاکردن لهپاش فریدانی بهردهکان له (الجمرة الصغری).

34- نزاکردن لهپاش فریدانی بهردهکان له (الجمرة الوسطی).

35- نزاکردن له نیو کهعبه، و هرکهسیک نوئیز و نزا بکات لهنیو حیجری ئیسماعیلدا ئهوا و مکو ئهوه وایه لهنیو کهعبهدا نوئیزی کردبیت؛ چونکه حیجر بهشیکه له کهعبه.

36- نزا کردن لهسهر سهفا.

37- نزا کردن لهسهر مهره.

38- نزا کردن له (ئهلمهشعهر ئهلحرام) -له موزدهلیفه-.

وئیماندار له پهروهردگاری دهپارئتهوه له ههرشویینیک ببیت، خوای گهوره -عز وجل- دهفهر موئیت:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾﴾ [البقرة: 186]

واته: ﴿ئهی پیغهمبهه (صلی الله علیه وسلم) ئهگهر بهندهکانم پرسیارت لئیکهن دهربارهه، ئهوه من نزیکم لئیبانهوه، به هاناو هاواری دؤعا کانیانهوه دهچم ههر کاتیک لیم بیارینهوهو نزا بکهه، دهبا ئهوانیش بهدهم بانگهوازی منهوه بین و باوهپی دامهزراو به من بهینن، بو ئهوهی

پنگای هوشیاری و ناگای بگرنه‌بەر (بۆ به‌ده‌سته‌بنانی سه‌ربه‌زری و سه‌رفرازی هه‌ردوو جهمان). ﴿13﴾، به‌لام نهم کات و حاله‌ت و شوننه‌ت تایه‌تمه‌ندیه‌کی زیاتریان هه‌یه بۆیه پێویسته مسولمان زیاتر سوور بێت له نزاکردن تێیاندا.

نزاکردن له قورئان و سونه‌ت

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَحْدَهُ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ.

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: 1-7]

1- ﴿به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مه‌ره‌بان (1) هه‌موو ستایشیک -حه‌مدیک- بۆ خوای گه‌وره‌ په‌روه‌ردگاری جهمان (2) به‌زه‌بیدارترین، مه‌ره‌بانترین (3) خاوه‌ن و سه‌رداری لێسه‌سینه‌وه‌ و پادا‌شدانه‌وه‌ -رۆژی قیامه‌ت- (4) ئێمه‌ به‌ ته‌نها تۆ ده‌په‌رستین و به‌ته‌نها داوای یارمه‌تی له‌ تۆ ده‌که‌ین (5) پێنموئینمان بکه‌ بۆ سه‌ر پنگای راست (6) * پنگای نه‌وانه‌ی که‌ تۆ به‌ره‌که‌تت پێیان به‌خشیوه‌؛ نه‌ک رێبازی نه‌وانه‌ی که‌ خه‌شم و قینیان لێگیراوه‌ و نه‌ رێبازی نه‌وانه‌یش که‌ گومرا‌ بوون﴾ (7) ﴿14﴾.

﴿... رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: 127]

2- واته‌: ﴿په‌روه‌ردگارا کار و کرده‌وه‌کانمان لێ و هه‌رگه‌وه‌ له‌ پزێ چاکه‌کانماندا تۆماری بکه‌، چونکه‌ به‌پاستی تۆ خوايه‌کی بیه‌سه‌رو زانایت﴾ 15

﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: 128]

13 سورة البقرة : 186.

14 سورة الفاتحة.

15 سورة البقرة : 127.

3- واته: ﴿و تەوبە و پەشیمانیمان ئی وەر بگره، بېگومان تۆ خویه کی تەوبە وەرگرو مېهربان و دلوفانیت﴾ 16

﴿... رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [البقرة: 201]

4 - واته: ﴿پەروردگار له دنیادا خپرو چاکه و نازو نېعمه تمان پې به خسه و، له قیامه تیشدا له نازو نېعمه ته کانی به ههشت به هره مه ندمان بکه و، له سزای ناگری دۆزه خ بمان پارێزه﴾ 17.

﴿... سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [البقرة: 285]

5- ﴿گوپارێهه و ملکه چین (بو به دهینه نرمان) پەروردگار لیخۆش بوونی تۆمان ده ویت و سه رته نجام هه ر بۆ لای تۆیه گه رانه وه﴾ 18.

﴿... رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: 286]

6- واته: ﴿(هه ر بۆیه ئیمانداران ده لێن): پەروردگار! لیمان مه گره نه گه ر فه رامۆشیمان به سه ردا هات یان گونا هو هه له یه کمان له ده ست قه و ما، پەروردگار! نه رکی سه خت و کاری گران مه ده به سه رماندا وه کو نه وه ی داو ته به سه ر نه وانه ی پێش ئی مه دا، پەروردگار! نه رکیک مه ده به سه رماندا له تواناماندا نه بێت، تووشی به لآو ناخۆشیه کمان مه که تواناو هێزو هه ناومان ئی بپریت، گونا همان بسپه وه و چاوپۆشی بکه له هه له و تاوانه کانمان و دای پۆشه، (داواکارین) به زه بییت یی ته وه پیاماندا، په حمان پین بکه، هه ر تۆ پشت و په ناو یاری ده ری ئی مه ییت، جا بۆیه داوا ده که یین سه رمان بخه ییت به سه ر قه ومی کافرو خا وانه ناساندا﴾ 19.

16 سورة البقرة : 128.

17 سورة البقرة : 201.

18 سورة البقرة : 285.

19 سورة البقرة : 286.

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ ﴿٨﴾ [آل عمران: 8]

7- واته: ﴿(نهوانه دهلین) پهروهردگارا.. دواى نهوهى كه هیدایهت و پښمووییت کردین، دلّه کانمان لامه ده له پښگه ی راست و له ره حمهت و به خششی تایبه تی خوت به هره وهرمان بکه، چونکه به پراستی تو به خشنده و به خشینه ری﴾. 20

﴿... رَبَّنَا إِنَّا أَمَّاْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ ﴿١٦﴾ [آل عمران: 16]

8- واته: ﴿پهروهردگارا، به پراستی نیمه نیمان و باوهرمان هیناوه، ده له گوناوهه کانمان خوش ببه و له ناگری دوزخ بمانپارتزه﴾. 21

﴿... رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ ﴿٣٨﴾ [آل عمران: 38]

9- واته: ﴿پهروهردگارا نهوهى چاک و پاکم پښ ببه خشه، به پراستی تو بیسه ری دوعا و نزایت﴾. 22

﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ ﴿٥٣﴾ [آل عمران: 53]

10- واته: ﴿(نهوسا وتیان): پهروهردگارا نیمه باوهرمان هیناوه، بهوهى داتبه زاندووه و پهوانهت کردووه، شوینکه وته ی پیغه مبه ره که شتین، ده تویش له پزی شایه ته کانی (گه یاندنی بهرنامه که تدا) تو مارمان بکه﴾. 23

﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١٤٧﴾ [آل عمران: 147]

20 سورة آل عمران : 8.

21 سورة آل عمران : 16.

22 سورة آل عمران : 38.

23 سورة آل عمران : 53.

11- واته: ﴿په روهدرگارا له گوناھو ھه له کانمان بیوره و له زیاده پوهی کاروبارمان خوښ بیه، دامه زراومان بکه، سهرمان بخه به سهر ټم گه له بیباوه ردا﴾²⁴.

﴿... رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿١٩٢﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَءَامَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَعَايِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾﴾ [آل عمران: 191-194]

12- ټه وانهی یادی خوا ده کهن له کاتی کدا که به پیوهن یان دانیشتون یان پاکشاوون (له هیچ حاله تی کدا یادی ټه وزاته فه راموش ناکه ن)، هه میسه بیرده که نه وه له دروست بوونی ناسمانه کان و زهوی (بیرده که نه وه له هه موو ورده کاریه ک، سه رنجی هه موو دیارده یه ک دده ن، سه رټه نجام ده لټن): په روهدرگارا تو ټم هه موو دروست کراوانه ت بن هوده و بن ټامانچ دروست نه کدووه، پاکیی و بیگه ردیی شایسته ی ټویه، ده ټوش بمانپریزه له سزای ټاگری دوزه خ. (191) په روهدرگارا به پاستی تو هه رکه س بخه یته ناو ټاگری دوزه خه وه، ټه وه ټیتر شه رمه زارو رپسواو خه جاله تت کدووه، (جا بیگومان له وټی) سته مکاران هیچ جوړه پشٹیوانیکیان نیه. (192) په روهدرگارا؛ به پاستی ټیمه گوټمان له بانگخواز ټیک بوو، بانگی کردین بو ټیمان و (ده یفه رموو): ټیمان به پیره روهدرگارتان جا ټیمه ش (بن دوودی)، خیرا باوه پمان هیټاو (وتمان): په روهدرگارا؛ ده ټوش له گوناھو ھه له کانمان خوښ بیه، چاوپوښی بکه له کرداره ناپه سنده کانمان و (له سه ر پټبازی) چاکان و (به خته وه ران) بمانمړینه و له گه ل ټه واندا کوټمان بکه ره وه. (193) په روهدرگارا؛ ټه وه به لټینانه شمان بو ټه نجام بده که له سه ر زاری پیغه مبه رانندا به ټیمه ت داوه (که سه رکه وتنه له دنیا داو به هه شتی به رینه له داهاتوودا) و له روژی قیامه تیشدا خه جاله ت و روو زهر دمان مه که، بیگومان تو به لټن شکین نیت و به لټینی خوټ ده به یته سه ر (194)﴾²⁵.

﴿... رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾﴾ [المائدة: 83]

²⁴ سورة آل عمران : 147.

²⁵ سورة آل عمران.

13- واته: ﴿په‌روه‌دگارا نېمه نېمان و باوه‌رپمان هېناوه (به نایبی نئیسلام) ده توش له ریزی (په‌پروه‌وان) و شایه‌ته‌کاندا تومارمان بکه﴾.²⁶

﴿... رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [الأعراف: 23]

14- واته: ﴿په‌روه‌دگارا نېمه سته‌ممان له خوومان کرد، خو ته‌گه‌ر لېمان خوښ نه‌بیت و به‌زه‌بیت پېماندا نه‌یه‌ته‌وه، نه‌وه به‌پراستی نېمه سویند به خوا له خه‌ساره‌تمه‌ند و زهرمه‌ندانین﴾.²⁷

﴿... رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ [الأعراف: 47]

15- واته: ﴿په‌روه‌دگارا مه‌مانگېره له‌گه‌ل ده‌سته‌ی سته‌مکاراندا﴾.²⁸

﴿... أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ * وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ...﴾ [الأعراف: 155-156]

16- ا نه‌ی خودایه ﴿هه‌ر تو وه‌لی و په‌نای نېمه‌ی، جا (داواکارین) لېمان خوښ ببیت و به‌زه‌بیت پېماندا بیته‌وه، تو چاکترینی چاوپوشیکه‌رانی (155) داواکارین که له دنیا‌دا چاکه‌مان بو پېش به‌بیت و له قیامه‌تیشدا (156)﴾.²⁹

﴿... حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ [التوبة: 129]

17- واته: ﴿من خوام به‌سه یارو یاوهرم بېت، که پشتگېرو یاریده‌دهرم بېت، هیچ خوایه‌ک نیه‌جگه له‌و، هه‌ر پشت به‌و ده‌به‌ستم، نه‌و زاته‌ش په‌روه‌دگاری عه‌رشه‌ی گه‌وره‌یه﴾.³⁰

26 سورة المائدة : 83.

27 سورة الأعراف : 23.

28 سورة الأعراف : 47.

29 سورة الأعراف : 155-156.

30 سورة التوبة : 129.

﴿... رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِّنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾﴾
 [يونس: 85-86]

18- ﴿پەرورددگارا مه مانگپره بههۆکاری سه رگهردانی بۆ قهومی سته مکاران (که هه م ئیمه نازار بدنه هه م خۆشیان گونا بهار ببن و دوور بکه و نه وه له ئیمان) (85) وهه روهها به په رحمهت و مه ره بانی خۆت (دهرووی خیرمان ئی بکه ره وه) پزگارمان بکه له دهست هۆزو دهسته ی بن باوه پان (86)﴾. 31

﴿... رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُن مِّنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٤٧﴾﴾ [هود: 47]

19- واته: ﴿ئهی په ره رددگارم، به راستی من په نا ده گرم بۆ تۆ که داوای شتیک بکه م زانیاریم پێی نه بێت، خۆ نه گهر لیم خۆش نه بێت و به زه بییت پیمدا نه یه ته وه ئه وه ده چمه ریزی خه ساره تمه ندانه وه﴾. 32

﴿...السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿١٠١﴾﴾ [يوسف: 101]

20- واته: خودایه ئهی ﴿به ده پینه ری ئاسمانه کان و زه وی، تۆ پشت و په نا و یارو یاوه ری منیت له دنیا و قیامه تدا، داواکارم که به موسلمانان بمریت و بمخه یته ریزی پاکانه وه و بکه یه نیت به کاروانی چاکان﴾. 33

﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾﴾ [إبراهيم: 35]

21- واته: ﴿په ره رددگارا، بالی هیمنی و ئاسایش بکیشه به سه ر نه م شارو و لاته داو خۆم و نه وه کانیشم بیارینه له وهی که به ته کان بیه ره ستین﴾. 34

31 سورة يونس : 85 - 86.

32 سورة هود : 47.

33 سورة يوسف : 101، و بۆ سوودی زیاتر سهیری ئهم کتیبه بکه : الفوائد ؛ ابن القيم، ل 436، و 437.

34 سورة إبراهيم : 35.

﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ﴾ ﴿٤٠﴾ [إبراهيم: 40]

22- واته: ﴿پهروهردگارا، خوّم و نهوهکانم بگپړه له و کهسانه ی که نهجامدهری نویژ بین بهچاکي، پهروهردگارا، دوعاو نزام گپرا بکه﴾. 35

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ ﴿٤١﴾ [إبراهيم: 41]

23- واته: ﴿پهروهردگارا، له خوّم و دایک و باوکم و ئیمانداران خوښ ببه، له و پوژدها که لپرسینهوه بهریا ده بیت﴾. 36

﴿... رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ ﴿٤٢﴾ [الكهف: 10]

24- واته: ﴿پهروهردگارا له لایه ن خوتهوه په حمت و مپه ربانی تایبه تیمان پښ ببه خشه و له سوژی خوټ به هره وهرمان بکه و پڼگه ی رزگاری و سه رفرازیمان بو بسازینه له م کاره ماندا﴾. 37

﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ ﴿٤٣﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٤٤﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٤٥﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٤٦﴾ [طه: 25-28]

25- ﴿پهروهردگارا سینه و دل و دهر وونم ناسوده وشاد بکه (25) ئیش و کارو ههول و کوششم بو ناسان بکه (26) گړپي زمانم بکه رهوه و زمانم گويا و پاراو بکه (27) تا له قسه و گوفتارو مه رمام تپبگه ن (28)﴾. 38

﴿... رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ ﴿١١٤﴾ [طه: 114]

26- واته: ﴿پهروهردگارا، بهردهوام زانست و زانیاری زورترو زیاترم پښ ببه خشه﴾. 39

﴿... لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٨٧﴾ [الأنبياء: 87]

35 سورة إبراهيم : 40 .

36 سورة إبراهيم : 41 .

37 سورة الكهف : 10 .

38 سورة طه : 25-28 .

39 سورة طه : 114 .

27- واته: ﴿پهروهردگارا هیچ په ستر او نیک شایسته ی په رستن نیه به هه ق جگه له تو، پاکي و بیگه ردی هه ر بو تویه، به پاستی من له سته مکاران بووم (کاتیک به ب فهرمانی تو قه ومه که م به جیپشت)﴾. 40

﴿وَزَكْرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾﴾ [الأنبياء: 89]

28- واته: ﴿پهروهردگارا؛ من به ته نه ای مه هیله ره وه (نه وه په کی چاک و پاکم ب ببه خشه) تویش چاکترین زاتیکی له پاش من و هه موو مردوویه ک ده مینیته وه﴾. 41

﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٧﴾ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٨﴾﴾ [المؤمنون: 97-98]

29- ﴿پهروهردگارا من په نا ده گرم به تو له هه موو خه ته ره و خه یال و وه سو هه سی شهیتانه کان. (97) په نا ده گرم به تو نه ی پهروهردگارم که شهیتانه کان به ده ورمدا کو ببنه وه و (سهرم ل بشیوینن) (98)﴾. 42

﴿... رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿١١٥﴾﴾ [المؤمنون: 109]

30- واته: ﴿پهروهردگارا نیمه نیمان و باوه پی دامه زراومان به زاتی تو هیناوه، ده، لیمان خوش ببه و په ممان ب بکه چونکه تو چاکترین زاتیکی که له هه موو خاوه ن په حم و سوزه کان مپه ربانتریت﴾. 43

﴿... رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿١٥٠﴾﴾ [الفرقان: 65]

31- واته: ﴿پهروهردگارا: له گونا هو هه له کانم خوش ببه و په حمم ب بکه چونکه تو له هه موو مپه ربانان مپه ربانتریت﴾. 44

40 سورة الأنبياء : 87.

41 سورة الأنبياء : 89.

42 سورة المؤمنون : 97- 98.

43 سورة المؤمنون : 109.

﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَصْرَفَ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴿٦٥﴾ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ﴿٦٦﴾﴾ [الفرقان: 65-66]

32- ﴿نهوانه‌ی که ده‌لین: په‌روه‌ردگار، له‌سزای ناگری دۆزه‌خ به‌دوورمان بکه و په‌نامان بده، چونکه سزای ناواری له‌ کۆل نایته‌وه و به‌رده‌وامه (بو‌ئوکه‌سه‌ی خوانه‌ناس و یاخیه). (65) به‌راستی نه‌و دۆزه‌خه‌ شوین و نیشته‌جیه‌کی زۆر ناخۆش و ناسازه (ناهو‌نال‌ه‌و په‌شیمان‌ی بِن سنووره‌ تیایدا) (66)﴾. 45

﴿... رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴿٧٤﴾﴾ [الفرقان: 74]

33- واته: ﴿په‌روه‌ردگار له‌ هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانمان که‌سانیکمان بِن ببه‌خشه‌ که‌ ببنه‌ مایه‌ی پووناکی دیده‌مان و شادی دل‌مان و بمان که‌ به‌ پد‌شه‌وا بو‌ خواناسان﴾. 46

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾﴾ [الشعراء: 83-85]

34- ﴿ئینجا ئیبراهیم نرای کردو وتی) په‌روه‌ردگار: زانیاری ودانایی و ده‌سه‌لاتی ته‌واوم بِن ببه‌خشه‌ و په‌یوه‌ستم بکه‌ به‌ چاکه‌کارانه‌وه. (83) په‌روه‌ردگار؛ یادی خیرم با له‌سه‌ر زاری نه‌وه‌کانی داهاتوودا بمینیت. (84) بمگپه‌ له‌ نه‌و که‌سه‌ناش که‌ به‌هه‌شتی پر له‌ نازو نیعمه‌ت به‌ده‌ست ده‌هین و ده‌بنه‌ خاوه‌نی (85)﴾. 47

﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿٨٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ [الشعراء: 87-89]

44 سورة المؤمنون : 118.

45 سورة الفرقان : 65 - 66.

46 سورة الفرقان : 84.

47 سورة الشعراء : 83 - 85.

35- ﴿لَهُ رُؤُوسٌ زِينَةٌ وَيُونَهُوهِي نُهُو خُهُلْكَهُدَا شُهُرْمُهُزَارُو خُهُجَالْهُتَمْمُهُكُهُ. (87) نُهُو رُؤُوهِي نُهُو مَالٌ سُوود دُهُبُهُخَشِيَّتْ و (فُرِيَاي نَادُهُمِيَزَاد دُهُكُهُوَيْت) نُهُو مَنْدَالٌ و نُهُوهُ. (88) مُهُگُور كُهُسِيك بُهُ دَلٌ و دُهُرُوونِي پَاك و بِيگُهُرِدُو پُر لُهُ نِيْمَان، بُهُ خُزْمُهُت پُهُرُوهُرْدُگَار گُهُيَشْتَبِيَّتْ (89)﴾. 48

﴿... رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾﴾ [النمل: 19]

36- واته: ﴿پُهُرُوهُرْدُگَارَا، يَارْمُهُتِيْم بُدُهُ دَلٌ و دُهُرُوون و رُؤُوح و گِيَانِم كُؤُبَكُهُرُهُوهُ، تَا سُوِيَاَسْگُوَزَارِي نَاَزُو نِيْعْمُهُتُهُكَانَت بُم كُهُ بُهُسُهُر مَن و دَايِك و بَاوَكُمِدَا رُزَانْدُووتُهُ، هُهُرُوهُهَا كُؤُمُهُكِيْم بَكُهُ تَا كَارُوَكُرْدُهُوِي چَاكُهُ نُهُنِجَام بُدُهُم كُهُ تُو پِيِي رَازِيِي بِيْت و بُهُرُهُحْمُهُت و مِيْهْرُهُبَانِي خُوْت بُمخَلْرُهُ رِيْزِي بُهُنُدُهُ چَاكُهُكَانْتُهُوهُ﴾. 49

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾﴾ [القصص: 16]

37- واته: ﴿پُهُرُوهُرْدُگَارُهُ مَن بُهُپَاسْتِي سْتُهُمْم لُهُ خُوْم كُرْد كَاتِيك لُهُ دُهُسْتَم دُهُرُچُوو نُهُو كَابِرَايُهُم كُوْشْت، لِيْم بِيُوورُهُ و بُمبُهُخَشُهُ﴾. 50

﴿... رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾﴾ [القصص: 21]

38- واته: ﴿پُهُرُوهُرْدُگَارَا لُهُ دُهُسْت قُهُوْمِي سْتُهُمَكَار رِيْزُگَارِم بَكُهُ﴾. 51

﴿... عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾﴾ [القصص: 22]

39- واته: ﴿نُوْمِيْدُهُوَارِم كُهُ پُهُرُوهُرْدُگَارِم رِيْنُمُوِيْم بَكَات بُو شُوِيْن و جِيْگُهُبُهُكِي رَاسْت و دُرُوْسْت (دُوور لُهُ كِيْشُهُ و نَاخُوْشِي)﴾. 52

48 سورة الشعراء : 87 - 89.

49 سورة النمل : 19.

50 سورة القصص : 16.

51 سورة القصص : 21.

﴿... رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ﴾ [القصص: 24]

40- واته: ﴿پهروهردگار به پراستی تو خیر و بیری زورت به سهردا پزان دووم، به لام هیشتا هه ژاری به خششی زیاترم﴾⁵³

﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ [العنكبوت: 30]

41- واته: ﴿پهروهردگار، سه رکه وتنم بن ببه خشه به سهر تا قم و گروھی سته مکاران﴾⁵⁴

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [الصفات: 100]

42- واته: ﴿پهروهردگار نه وه به کی چاک و پاکم بن ببه خشه﴾⁵⁵

﴿... رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي دَرْجَتِي ۖ إِنَّي لَأَتُوبُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ [الأحقاف: 15]

43- واته: ﴿پهروهردگار!! کومه کیم بکه و یارمه تیم بده تا شوکرانه بژیر و سوپاسگوزاری نه و نازو نیعمه تانه بم که به من و دایک و باو کمت به خشیه، ههروهها یارمه تیم بده له و جوړه کاروکرده وه چا کانه نه نجام بدهم، که تو پی پازیت، داواکاریشم چا که برپونیت له ناو نه وه کانمدا له بهر قازانچی خوّم (چا که هی هه رکه س به شی دایک و باوکی تبادایه) به پراستی من گه پراومه ته وه بؤلای تو، تا له گونا هه کانم خوښ بییت و من له موسلمانانی گوپرایه ل و فرمان به ردارم﴾⁵⁶

﴿... رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [الحشر: 10]

52 سورة القصص : 22.

53 سورة القصص : 24.

54 سورة العنكبوت : 30.

55 سورة الصفات : 100.

56 سورة الأحقاف : 15.

44- واته: ﴿پەروردگار! له ئیমে و له و برابانه شمان خوښ بیه که پيش ئیمه رپبازی ئیمانیان گرتیه بهر و له دلّه کانماندا هیچ جوړه بوغزو کینه یه ک مه خه ره دلمانه وه له ناستی نه وانه ی ئیمانیان هیناوه، پەروردگار! تۆ به راستی به سۆزو به خشنده و مپه ربانیت﴾. 57

﴿... رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ [الممتحنة: 4]

45- واته: ﴿پەروردگار! هه ر پشتمان به تۆ به ستووه و هه ر بۆ لای تۆش گه راوینه ته وه، سه ره نجامیش هه ر بۆ لای تۆیه﴾. 58

﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [الممتحنة: 5]

46- واته: ﴿پەروردگار! مه مانکه به فیتنه بۆ کافره کان -به دهستی نه وان سزامان مه ده و نه وان زال مه که به سه رماندا یان تۆ سزامان مه ده تا کافره کان نه لپن نه گه ر نه مانه له سه ر هه ق بوونایه خوا سزای نه نه دان-، لیشما خوښ بیه پەروردگارمان، به راستی هه ر تۆ خوایه کی بالاده ست و دانایت﴾. 59

﴿... رَبَّنَا أَنْتُمْ لَنَا نُورًا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التحریم: 8]

47- واته: ﴿پەروردگار! ته م نوو رو پوناکیه مان بۆ زیاد بکه و لیمان خوښ بیه، چونکه به راستی تۆ ده سه لاتت به سه ر هه موو شتی کدا هه یه﴾. 60

﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾ [نوح: 28]

48- واته: ﴿پەروردگار! له خوډم و دایک و باوکم و نه وانه خوښ بیه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه روه، هه روه ها له ئیمانداران پیاوان و نافرته تان خوښ بیه﴾. 61

57 سورة الحشر : 10.

58 سورة الممتحنة : 4.

59 سورة الممتحنة : 5.

60 سورة التحريم : 8.

﴿...فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَا اٰخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ ۗ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ اِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ﴿١٣﴾ [البقرة: 213]

49- واته: ﴿خودايه هيدايت و رېنموويم بکه بو دوزينه وهی حهق و په پرده وی کردنی له نیوان نه و مه سه لانه ی که کښه هه یه له سه ری به نیزی خوت وتو هه رکه سیک بته ویت رېنمووی ده که یت (که شایسته بیت) بو رېنگه و رېبازی پاست و دروست﴾ 62.

﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ وَمَا يَذَّكَّرُ اِلَّا اُولُو الْاَلْبَابِ﴾ ﴿١٣﴾ [البقرة: 269]

50- واته: ﴿خودايه حکمهت و داناییم پیبیه خسته نه گهر هه رکه سیک حکمهت و دانایي ین ببه خشیت نه وای بیگومان خپریکی زوری پیدراوه﴾ 63.

﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْاٰخِرَةِ ۗ﴾... ﴿١٧﴾ [ابراهيم: 27]

51- واته: ﴿خودايه جیگیرم بکه له سه ر گوفتاری به جی و دروست له ژبانی دونیادا ، و - له سه ره مه رگ- و له قیامه تیشدا﴾ 64.

﴿... اِنَّ لِلّٰهِ حَبَبَ اِلْيٰكُمُ الْاَيْمٰنَ وَرَیْبَهُ ۗ فِی قُلُوْبِكُمْ وَكْرَهُ اِلَيْكُمْ اَلْکُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْيَانَ اُولٰٓئِكَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ﴾ ﴿٧﴾ [الحجرات: 7]

52- واته: ﴿خودايه نیمان و باوه ر له لاما ن خو شه ویست بکه و له دل و دهر ونماندا بیپرا زینه وه، و کوفر و ین باوه ری و گونا ه و یاخی بوون له فه رمانت لاما ن تال و ناشیرین بکه، خودايه له نه وانه بین که رېنگه ی ژیری و سه رفرا زیان گرتوته بهر﴾ 65.

61 سورة نوح : 28.

62 وەرگیراوه له -سورة البقرة- : 213.

63 وەرگیراوه له -سورة البقرة- : 269.

64 وەرگیراوه له -سورة ابراهيم- : 27.

65 وەرگیراوه له -سورة الحجرات- : 7.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ [التغابن: 16]

53- واته: ﴿خودايه له رهزيلي و رزدي نه فسي خوم بمپاريزه، وله نه وانه بم كه سه رفران﴾⁶⁶.

54- ((اللهم آتنا في الدنيا حسنة، وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار))

واته: ((خودايه له دونيادا خير و چاكه و ناز و نيعمه تمان پي ببه خشه، و له قيامه تيشدا له ناز و نيعمه ته كاني به ههشت به هرهمه ندمان بكه، و له سزاي ئاگري دوزهخ بمانپاريزه))⁶⁷.

55- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَفِتْنَةِ الْقَبْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، وَسَرِّ فِتْنَةِ الْغَيْ، وَسَرِّ فِتْنَةِ الْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْ قَلْبِي بِمَاءِ الثَّلْجِ وَالْبَرْدِ، وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْمَأْتَمِ وَالْمَغْرَمِ))

واته: ((خوايه من په نات پيده گرم له فيتنه ي ئاگر و سزاي دوزهخ ، وه په نات پيده گرم له فيتنه ي گور و سزاي گور ، وه له خراپه ي تاقيكردنه وه ي دهوله مهندي ، وه له خراپه ي تاقيكردنه وه ي هه ژاري و نه داري ، خوايه من په نات پيده گرم له فيتنه و تاقيكردنه وه ي ده جالي چاو سراوه ، خوايه دلم بشو به ئاوي به فر و ته رزه ، وه دلم پاك بكه ره وه له تاوانه كان هه روه كو چون جليكي سپيت پاك كرد بيته وه له كه و په له ، وه نيوان من و تاوانه كانم دوور بخه ره وه هه روه كو چون نيوان روژه لات و روژئاوات دوور خستوه ته وه ، خوايه من په نات پيده گرم له ته مبه لي و تاوانباري و قه رزاري))⁶⁸.

56- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْهَرَمِ، وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ))

66 و مرگير او له -سورة التغابن- : 16.

67 البخاري: 4522 ، 6389 ، ومسلم: 2690 .

68 البخاري: 832 ، ومسلم: 589.

واته: ((خودایه؛ په نا به تو ده گرم له بیدهسه لاتی و ته مه بلی وترسنوکی و پیری وره زیلی، و په نا به تو ده گرم له سزای نیو گور، و په نا به تو ده گرم له فیتنه و تاقیکرنه وهی ژیان و مردن - کاتی سهرمه رگ و پرسیاره کانی ناو گور-))⁶⁹.

57- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ))

واته: ((خودایه په نات پیده گرم له به لا و تاقیکردنه وهی سهخت و نارحمت، وله قوولی لیقه و مان و مهینه تی، وله قه زای خراب، وله دلخوشبوونی دوژمنان - به هوئی ناخوشیه کانه وه-))⁷⁰.

58- ((اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي، وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ))

واته: ((خودایه ټاينداریه کی (دینداریه کی) چاکم پې ببه خشه که کار و کرده وم له هه له بپارېزیت، و دونیاشم بو چاک بکه که ژیانمی تیدایه، و قیامه تیشم بو چاک بکه چونکه که رانه وم بو نه و ټیبه، و ژیانم بو بکه به هوکاری زیادبوونی هه موو خیر و چاکه یه ک، و مردنم بو بکه به هوکاری حه سانه وه له هه موو شه ر و خراپه یه ک))⁷¹.

59- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى، وَالتَّقَى، وَالعَفَافَ، وَالعَيْ))

69 البخاري : 2823 ، و مسلم : 2706 .

70 البخاري : 6347 ، و مسلم : 2707 ، و گنیرانه و که به م شپوهیه: ((کان رسول الله -صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من جهد البلاء، ودرک الشقاء، و سوء القضاء، و شماتة الأعداء)) واته: ((پینغمبیری خودا - صلى الله عليه وسلم- په نای به خوا ده گرت له به لا و تاقیکردنه وهی سهخت و نارحمت، و قوولی لیقه و مان و مهینه تی، و قه زای بریار له سر دراوی خراب، و دلخوشبوونی دوژمنان - به هوئی ناخوشیه کانه وه-)).

71 مسلم : 2720.

واته: ((خودایه من داوای هیدایهت وتهقواداری وپارێژگاری (داوین پاکێ) ودهوله مه ندیت لیده کهم))⁷².

60- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ آتْ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يُسْتَجَابُ لَهَا))

واته: ((خودایه؛ من په نات پیده گرم له بێ دهسه لاتی وتهمه به ئی وترسنوکی وپه زیلی وپیری و سزای گۆر، خودایه؛ ویستی خو پاراستن له تاوان ببه خشه به ناخ وده روونم، وپاک وخواوینی بکه ره وه له ویستی تاوان وخرابه کردن چونکه تو باشترین که سیت که خواوینی بکه یته وه، خواجه؛ تو سه ره پشتیار وخواوه نی ناخ وده روونمی، خواجه؛ من په نات پیده گرم له زانستیک که سوودی نه بیته، وله دلێک که له تو نه ترسیت، و له نه فس وده روونیک که تیر نه بیته، و له پارانه وه یه که وه لام نه دریتته وه))⁷³.

61- ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَدِّدْنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالسَّادَاتِ))

واته: ((خودایه داوای هیدایهت و جیگر بوون و به رده وامیم له تو ده کهم له سه ر ینگی راست - له سه ر ئیستیقامهت -))⁷⁴.

62- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ، وَجَمِيعِ سَخَطِكَ))

واته: ((خودایه په نات پیده گرم: له نه مانی نیعمه ته کانت له سه رم، وله نه مانی له ش ساغیم، و له ناکاوای سزاکانت، وله هه موو توره ییه کهت))⁷⁵.

63- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ

72 مسلم : 2721.

73 مسلم : 2722.

74 مسلم : 2725.

75 مسلم : 2739.

((واته: ((خوايه من په نات پښه گرم له خرابه ی ئو کرده وانه ی وا کردوومه ، وه له خرابه ی ئو کرده وانه ش وا نه مکردوون))⁷⁶.

64- ((اللَّهُمَّ أَكْثَرَ مَا لِي، وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَنِي)) واته: ((خوای گه وره مال وسامان ونه وه م زیاده بکه، وبهره که تم پښبه خسه له وهی پښت داوه))⁷⁷، ((وَأَطِلُّ حَيَاتِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَأَحْسِنْ عَمَلِي، [وَأَغْفِرْ لِي])

واته: ((وته مه نم زیاد بکه له سهر په رستن وگوږپایه ئیت، وکرده وه کانم چاک بکه، [ولیم خوښبه))⁷⁸.

65- ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ، وَرَبُّ الْأَرْضِ، وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ))

واته: ((هیچ په رستراویک هه ق وراست نیه که شایه نی په رستن بیت جگه له الله ی مه زن ومیهره بان، هیچ په رستراویک هه ق وراست نیه که شایه نی په رستن بیت جگه له الله؛ په روه ردگاری عهرشی مه زن، هیچ په رستراویک هه ق وراست نیه که شایه نی په رستن بیت جگه له الله؛ په روه ردگاری ئاسمانه کان وزه وی وعهرش))⁷⁹.

76 مسلم: 2716.

77 نه وهی ئاماژه یه بوی نزای پښه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- بؤ نه نه س: ((اللهم أكثر ماله، وولده، وبارک له فیما أعطیته)) واته: ((خوای گه وره مال وسامان ونه وهی زیاده بکه، وبهره که تم پښبه خسه له وهی پښت داوه)) البخاری: 1982، و مسلم: 660.

78 البخاری له الأدب المفرد: 653، و به سه حیچی دانواوه الألبانی له سلسلة الأحاديث الصحيحة: 2241، وله صحیح الأدب المفرد: 244، ونه وهی له نغو دوو که وانه وه ستاوه که یه - []- نهم فهرمووده یه ی پښه مبه ره -صلی الله علیه وسلم- ئاماژه ی بؤ ده کات، «عندما سئل: من خیر الناس؟ فقال: ((من طال عمره وحسن عمله))» واته: «کانتیک پرسیاری لی کرا: خیرترین وباشترینی نیو خه لکی کینه؟ فهرمووی: ((نه وهی ته مه نی دریز بیت وکرده وهی چاک بیت))»، الترمذی: 2329، وأحمد: 17716، و به سه حیچی دانواوه الألبانی له صحیح الترمذی: 271/2، و پرسیارم له شیخمان ئیین باز کرد -رحمه تی خوای لی بیت- سه باره ت به نزا کردن بهم شیوه یه؟ ووتی: (به لئی، هیچی تنیدا نیه).

79 البخاری: 6345، و مسلم: 2730.

66- ((اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي ظَرْفَةً عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ))

واته: ((خودایه ئومیدم به رحمت و بهزهپی تو ههیه و به ئەندازهی چاو تروکاندنیکیش خۆم نهدهیته دهستی خۆم و کار و باریشم به چاکه بگپره، هیچ پهراونیک نییه، که شایستهی پهراستن بیت، جگه له تو))⁸⁰.

67- ((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))

واته: ((هیچ پهراونیک شایستهی پهراستن نیه به ههق جگه له تو، من له ستهمکاران بووم))⁸¹.

68- ((اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسِكَ، أَوْ أُنزِلَتْ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَتُورَ صَدْرِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَدَهَابَ هَمِّي))

واته: ((خوایه من بهندهی تو، و کوری پیاویکم که بهندهی تو، وه کوری ئافرهتیکم که بهندهی تو، پێشهسهرم له دهستی تو، حوکی تو بهسهرمدا پهپهروکاروه، بریاری تو بهسهرمدا راست و دادپهروهرانهیه، داوات لێدهکهم به ههموو ناویک که ناوی خۆت پیناوه، یان فیروی که سیکت کردوو له دروستکاروه کانت، یان داتبهزاندوو له کتیبه که تدا، یان تایبهت کردوو به

80 أبو داود : 5090، وأحمد : 42/5، وبه -حسن-ی داناره الألبانی له صحیح أبي داود : 250/3، وصحیح الأبد المفرد : 260، وثیسنادهکی به -حسن- دانراوه له لایمن علامه نبین باز له کتیبی (تحفة الأخیار، ل 24).

81 الترمذی : 3505، والحاكم، وبه سهیحی داناره -الذهبی- : 505/1، وبه سهیحی داناره -الألبانی- له صحیح الترمذی : 168/3، وگپرانهمکهی: ((دعوة ذي النون إذ دعاه وهو في بطن الحوت: ((أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ))، فإنه لم يدع بها رجل مسلم في شيء قط إلا استجاب الله له)) واته: ((ئهو نزایه کی -ذی النون- نزای پیکرد کاتیک لهئبو سکی نهههنگهکهدا بوو : [هیچ پهراونیک شایستهی پهراستن نیه به ههق جگه له تو، من له ستهمکاران بووم]، ههرا مسولمانیک نزای پیکات له ههراشتیکدا ئهوا خوی گمهره وهلامی دهداتهوه)).

خوته وه له زانستی غه ییدا لای خۆت ، که وا قورئان بکهیت به به هاری دلم و روونای
سینگم و هه نگرى په ژارم و لابه رى غه مم))⁸².

69- ((اللَّهُمَّ مُصَرِّفِ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا عَلَى طَاعَتِكَ))

واته: ((ئەى ئەو خودایه ی که دله کان له ژیر رکئی تودان؛ دلمان جیگیر بکه
وهه ئی بگیره وه به ره و گوێرایه لی کردنت))⁸³.

70- ((يَا مُقَلِّبِ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ))

واته: ((ئەى هه نگییره وه ی دله کان دلم جیگیر و چه سپاو بکه له سه ر
ئاینه که ت))⁸⁴.

71- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ [الْيَقِينَ] و [الْعَفْوَو] الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))

واته: ((خودایه من داوای یه قین -ئیمان- ولیخوشبوون و عافیته -
سه لامه تبوونت- لیده کهم له دونیا و قیامه تدا))⁸⁵.

82 أحمد : 391/1 ، 452 ، والحاکم : 509/1 ، وبه -حسن-ی دانواه الحافظ له تخريج الأذکار ، وبه
سهیحی دانواه الألبانی له تخريج الکلم الطیب ، ل 73.

83 مسلم : 2654.

84 الترمذی : 3522 ، وأحمد : 182/4 ، والحاکم : 525/1 ، و 528 ، وبه سهیحی دانواه و الذهبی
هاورایه ، وبه سهیحی دانواه الألبانی له صحیح الجامع : 309/6 ، وصحیح الترمذی : 171/3 . وقد
قالت أم سلمة رضي الله عنها: ((كان أكثر دعائه -صلى الله عليه وسلم-)) واته: ئوم سه له مه -ره زای
خوای لیئیت- ده لئیت: ((زۆرت رین نزای پیغهمبیر -صلى الله عليه وسلم- ئهم نزایه بو)).

85 الترمذی : 3514 ، والبخاری له الأدب المفرد : 726 ، وگێرانه وه که لای -الترمذی- بهم شنیویه:
((سلوا الله العافية في الدنيا والآخرة)) واته: ((داوای عافیته و سه لامه تبوون بکه له دونیا و قیامه ت)) ،
وله گێرانه وه میکاندا: ((سلوا الله العفو والعافية فإن أحداً لم يعط بعد اليقين خيراً من العافية)) واته: ((داوای
لیخوشبوون و عافیته -سه لامه تبوون- بکه من له خوای گه ره چونکه هه یج یه کیک له پاش یه قین -ئیمان-
هه یج شتیکی پی نه به خسر او ه باشتر بیت له عافیته)) ، وبه سهیحی دانواه الألبانی له صحیح ابن ماجه:
180/3 ، و 185/3 ، و 170/3 ، سهیری : مونسهدی ئیمام نه محمد بکه به ریز بهندی دانای أحمد
شاکر 1 / 156-157 .

72- ((اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَاقِبَتَنَا فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، وَأَجِرْنَا مِنْ خِيَرِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ))

واته: ((خودايه کۆتومان چاک بئیت له هه موو شتیک، وبمانپاریزیت له ئابرووچوونی دونیا وسزای قیامهت))⁸⁶.

73- ((رَبِّ أَعْيِي وَلَا تَعْنُ عَلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ، وَاهْدِنِي وَيَسِّرْ الْهُدَى إِلَيَّ، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا، لَكَ ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مِطْوَاعًا، إِلَيْكَ مُخْبِتًا أَوْهَاً مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي، وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاسْلُلْ سَخِيمَةَ قَلْبِي))

واته: ((خوایه یارمه تیم بده و یارمه تی که سیش مه ده له سه رم ، وه سه رم بخه و که سیش سه ر مه خه به سه رمدا ، پلانم بو دارپژه و پلانیس دامه رپژه له سه رم ، وه رینماییم بکه و رینمای کردنیشم بو ئاس بکه ، وه سه رم بخه به سه ر نه وه که سه ی که ده ست درپژ ده کاته سه رم ، خوایه وام لیبکه شوکرانه بژیری تو بم ، زیگری تو بکه م ، له تو بترسم ، گوپرایه لی تو بکه م ، بو لای تو بکه ریمه وه ، په روه ردگارم ته وه بم لی قبول که ، وه تاوانه کانم بشوره وه ، وه وه لامی دوعا کانم بده روه وه ، وه به لگه کانم جینگیر بکه ، وه رینمای دلّم بکه ، وه زمانم راست که روه وه ، وه بوخله واتی نیو دلّم ده ریینه))⁸⁷.

74- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْنَا مِنْهُ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم- ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَ مِنْهُ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ -صلى الله عليه وسلم- ، وَأَنْتَ الْمُسْتَعَانُ، وَعَلَيْكَ الْبَلَاءُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))

واته: ((خودايه ئیمه داوای نه و خیرانه ت لیده که کین که پیغه مبه ره که ت موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- داوای کردووه، وپه نا به تو ده گرین له و شه رانه ی که

⁸⁶ أحمد : 181/4 ، والطبراني في الكبير : 1169 /33/2 ، و الدعاء : 1436 ، وابن حبان : 2424 ، 2425 (موراد)، و الحافظ الهيثمي له -مجمع الزوائد- : 178/10 ده لئیت: ((پیاومکانی ئه محمد و یه کینک له ئه سانیده کانی طبرانی جیی متمانه ن)).

⁸⁷ البخاري له الأدب المفرد : 664 ، 665 ، وأبو داود : 1510 ، 1511 ، والترمذي : 3551 ، وابن ماجه : 3830 ، وأحمد : 127/1 ، والحاكم وبه سه حیحی داناو و الذهبي هاو رایه : 519/1 ، وبه سه حیحی داناو الالبانی له صحیحی أبي داود : 414/1 ، و له صحیح الترمذي : 178/3 .

پیغمبره که ت موحه مه د -صلی الله علیه وسلم- په نای به تو گرتووه لیان، خودایه ته-نھا- تو داوای یارمه تیت لیده کریت، وته نھا تو ده توانیت تم داوایانه وه لام بده یته وه وجیبه جتی بکه یت، وهیچ هیز وتوانایه کمان نیه مه گهر به یارمه تی خوی گه وره))⁸⁸.

75- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَيِّتِي))

واته: ((خوایه من په نات پیده گرم له خراپه ی بیستم، وه له خراپه ی بینیم، وه له خراپه ی زمانم، وه له خراپه ی دلّم، وه له خراپه ی شه هوه تم))⁸⁹.

76- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ))

واته: ((خوایه من په نات پیده گرم له گولی و شیتی و گهری، وه له خراپترینی دهر دونه خو شیه کان))⁹⁰.

77- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ))

واته: ((خودایه په نا به تو ده گرم له : ره وشت وکرده وه وئاره زووه چه وته ناشیرینه کان))⁹¹.

78- ((اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ كَرِيمٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي))

88 الترمذي : 3521، وابن ماجه : 3846، بهمانایه کی هاوشنیوه ی و -الترمذي- ده لیت: ((نهمه فهرمووده یه کی -حسن و غریب-ه))، و به -ضعیف-ی داناوه الالبانی له ضعیف الترمذي، ل 387.

89 أبو داود : 1551، و الترمذي : 3492، و النسائي : 5470، و ئهوانی تر. و به سهیحی داناوه الالبانی له صحیح الترمذي : 166/3، و صحیح النسائي : 1108/3.

90 أبو داود : 1554، و النسائي : 5493، و أحمد : 192/3 و به سهیحی داناوه الالبانی له صحیح النسائي : 1116/3، و صحیح الترمذي 184/3.

91 الترمذي : 3591، و ابن حبان : 2422 (موارد)، و الحاکم : 532 / 1، و الطبرانی له الکبیر : 36/19/19. و به سهیحی داناوه الالبانی له صحیح الترمذي : 184/3.

واته: ((خودایه تو لیبوورده و به خشندهیت ولیبووردنت بی خوشه بویه لیم خوشبه))⁹².

79- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تُعْفِرَ لِي، وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةَ قَوْمٍ فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ))

واته: ((خودایه، من داوای: نه جامدانی کرده وه خیر و چاکه کان، و دووربوون له کرده وه شهر و خراپه کان، و خوشویستی هه ژاره کان له تو ده کهم، و داوا له تو ده کهم لیم خوش بیت و پرهمم پبیکهیت، و نه گهر ویستت خه لکانیک تاقی بکه یته وه - له بیروباوه ریاندنا- من بمرینه و بهو فیتنه یه تاقیم مه که ره وه، و داوا له تو ده کهم که منت خوش بویت، و نه وانهم خوش بویت که تو یان خوش دهویت، و نه و کرده وانهم خوش بویت که له خوشه ویستی تو زیاتر نریکم ده که نه وه))⁹³.

80- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ: عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلْتُ عَبْدَكَ وَنَبِيَّكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ [مَا اسْتَعَاذَ بِكَ] [مِنْهُ] عَبْدُكَ وَنَبِيِّكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ قَضَيْتَهُ لِي خَيْرًا))

واته: ((خوایه من داوای خیرت لی ده کهم هه ره مووی هی نیستی و داهاتووی نه وهی که ده یزانم و نه وه شی که نایزانم ، وه په نات پ ده گرم له خراپه هه ره مووی هی نیستی و داهاتووی نه وهی که ده یزانم و نه وه شی که نایزانم ، خوایه من داوای نه و خیرت لی ده کهم که بهنده و پیغه مبه ره کهت داوای لی کردوویت ، وه په نات پی

⁹² الترمذی : 3513، والنسائی فی الکبری : 7712، و به سهیحی داناهه الألبانی له صحیح الترمذی: 170/3.

⁹³ أخرجه أحمد : 243/5 و الترمذی : 3235، و به -حسن-ی داناهه، و البخاری دهلین: ((نه سهه فه ره مو و ده یه کی حسن و صحیحه))، و له کوتابی فه ره مو و ده که -صلی الله علیه و سلم- ده فه ره مویت: ((إنها حقٌّ فادرسوها و تعلّموها)) واته: ((نه م و شان هه ق و راستین بویه بیان خوینن و فیریان بن))، و الحاکم : 521/1، و به سهیحی داناهه الألبانی له صحیح الترمذی : 318/3.

ده گرم له و خراپه بهی که بهنده و پیغه مبهره که ت په نای پیت گرتووه لپی ، خوايه من داوای بهه شنت لی ده که م و نه وه شی که نزيك که ره وه یه لپی له هر گوفتار و کرداریک ، وه په نات پي ده گرم له ناگر و نه وه شی که نزيك که ره وه یه لپی له هر گوفتار و کرداریک ، وه داواشت لی ده که م هر بریاریک که بریارت له سهر داوه بوم به خیر بگيریت))⁹⁴.

81- ((اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالْإِسْلَامِ رَاقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًّا وَلَا حَاسِدًا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَزَائِنُهُ بِيَدِكَ))

واته: ((خوايه بمپاريزه به هوى ئيسلامه وه له کاتيکدا که به پيوه م ، وه بمپاريزه به هوى ئيسلامه وه له کاتيکدا که دانیش تووم ، وه بمپاريزه به هوى ئيسلامه وه له کاتيکدا که راکشاوم ، وه به گرفت و غمی من دوژمن و چاوله سهر بووانم خو شحالا مه که ، خوايه من داوای هه موو خير يمت ليده که م که خه زينه که ی له ده ستی تو دايه ، وه په نات پي ده گرم له هه موو خراپه يه ک که خه زينه که ی له ده ستی تو دايه))⁹⁵.

82- ((اللَّهُمَّ اِفْسَمْ لَنَا مِنْ حَشِيَّتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا نُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَاتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا))

واته: ((خوايه نه وه نده ترسان له خو تمان پي ببه خشه که بييته به ربه ست له نيوان ئيمه و سهر پيچی کردندا ، وه نه وه نده ش له گو يرايه لي کردنت ببه خشه پيمان که بمانگه يه نيته به هه شته که ت ، وه نه وه نده ش له دنيا يي که ناهه مواريه کاني دونيامان

94 ابن ماجه : 3846 ، به لفظی خو ی ، وأحمد: 134/6 ، وله فزی دووه می که زیادکراوه هی ئمه ، والحاکم وبه سهیحی داناوه ، و الذهبي هاوړايه : 521/1 ، وله فزی يکه م که بوی زیادکراوه هی ئمه ، وبه سهیحی داناوه الألباني له صحيح ابن ماجه : 327/2.

95 الحاکم: 525/1 وبه سهیحی داناوه و الذهبي هاوړايه ، وبه -حسن-ی داناوه الألباني له صحيح الجامع : 398/2 ، و سلسلة الأحاديث الصحيحة: 54/4 ژ 1540.

له سهر ئاسان بکات ، خوښگوزرانمان بکه به بیستنمان و بینیمان و توانامان
 نهووندهی که دهمان ژیهنیت ، وه نهوانهش بکه به میرات گری ئیمه ، وه توله
 لیسهندنهوهومان بخهره سهر نهوانهی که ستهمان لیدهکهن ، وه سهرمان بخه به
 سهر نهوانهی دژایه تیمان دهکهن ، وه ناهه موارییه کانمان نه خه یته نیو ئاینه که مانه وه
 ، وه دونیا مه که ره گه وره ترین مه به ستمان و ئامانجی زانستمان ، وه که سینک زال
 مه که به سهرماندا که به زه پی پیماندا نه یه ته وه))⁹⁶.

83- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ
 إِلَى أَرْذَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَعَذَابِ الْقَبْرِ))

واته: ((خودایه په نات پیده گرم له ره زیلی، په نات پیده گرم له ترسنوکی، په نات
 پیده گرم له وهی که بکهومه ته مه نی پیری و په ککه وته ییه وه، په نات پیده گرم له
 ئاشوبه ی دونیا و سزای ناوگور))⁹⁷.

84- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، وَجَهْلِي، وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي هَزْلِي، وَجِدِّي، وَخَطِيئِي، وَعَمْدِي، وَكُلُّ ذَلِكَ عِنْدِي))

واته: ((خوايه لیم خوښبه له تاوانه کانم و نه زانینم و روچوونم له کاره کانمدا و
 له وهش که تو زانا تری پیی له من ، خوايه لیم خوښبه له وهی که به هه له و له وهش
 که به نه نقه ست و له وهش که به گالته و له وهش که به راستی کردوومه وه هه موو
 نهوانه شم هه یه))⁹⁸.

85- ((اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. فَاعْفِرْ لِي
 مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))

واته: ((واته: خودایه به راستی سته میکی زور و گه وره له خوم کردووه و هیچ
 که سیکیش له تاوانه کان خوش نابیت، جگه له تو نه بیت، لیم خوش ببه

⁹⁶ الترمذی : 3502 ، والحاكم : 528/1 وبه سهیحی داناره الذهبی، وابن السنی : 446 ، وبه -
 حسن-ی داناره الألبانی له صحیح الترمذی : 168/3 ، وصحیح الجامع : 400/1 .

⁹⁷ البخاری : 2822 .

⁹⁸ متفق علیه، البخاری : 6398 ، ومسلم : 2719 .

لِيَخْشِبُونِيكَ لِه لايهن خۆتهوه، رهحم پي بکه بهراستی تو لیخوشبوو و میهره بانیت))⁹⁹.

86- ((اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَالْإِيكُ أَنْبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ))

واته: ((خودایه ملکه چی توبووم و باوه پم به تو هیئا و پشتم به تو بهست و باوه پم پیت هیئا و بۆ لای تو گه رانه وه و به پشتیوانی تو به رپه رچی دوژمنانم ده ده مه وه هیچ په رسراوئیکیش نییه که شایسته ی په رستن بیت جگه له تو - په نا ته نها به تو ده گرم له وهی- گو مرپم بکه یت، تو زیندوویت - الحی- یت که نامریت، و جنوکه و مروقه کان ده مرن))¹⁰⁰.

87- ((اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمِ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْغَيْبَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ))

واته: ((خودایه داوای - وتن و کردنی- نه و شتانه ت لیده که م که ده بنه هو ی رهحم پیکردنت - به به نده-، وهو کاره کانی لیخوشبوونت، و سه لامه تیوون له هه موو گونا هیک، و به ده سه ته یانی و سوو ده مند بوون له هه موو چاکه و خیریک، و بردنه وه به چوونه به هه شت، و رزگار بوون له دوزه خ))¹⁰¹.

88- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ))

واته: ((خودایه له پیاوان و نافرته تانی ئیماندار خو ش به))¹⁰².

99 متفق علیه، البخاري : 834، مسلم: 2705.

100 متفق علیه، البخاري: 6398، و مسلم : 2719.

101 الحاكم 525/1، و به سه حیچی داناوه، و الذهبی هاورایه، و البیهقی له الدعوات، : 206، و سه میری ئهم سه رچاوانه بکه: الأذکار للنووي: ل 340، به - حسن-ی داناوه عبد القادر الأرنؤوط.

102 به هو ی فخر مووده ی عوباده - ره زای خوای لئیبیت- ده لئیت: گو ئیم له پیغمبر - صلی الله علیه وسلم- بوو که ده ی فخر موو: ((من استغفر للمؤمنين والمؤمنات كتب الله له بكل مؤمن ومؤمنة حسنة)) و اته: ((هه رکه سینک داوای لی خو شبوون بکات بو ئیمانداران - له پیاوان و نافرمتان- نمو خوای گه وره

89- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي))

واته: ((خودايه له گوناوه کانم خووش به، وماله کهم بو فراوان بکه، وئهو رزقه ی پیم دهبه خشیت به ره که تی تیدا بیئت))¹⁰³.

90- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ؛ فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ))

واته: ((خودايه داواى فەزڵ ورحم له تو ده کهم؛ چونکه ته نها تو خواهندارى ئه وانه يت))¹⁰⁴.

91- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَرَمِ، وَالرَّذِيِّ، وَالْهَدْمِ، وَالْعَمِّ، وَالْعَرَقِ، وَالْحَرَقِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَتَخَبَّطَنِي الشَّيْطَانُ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ فِي سَبِيلِكَ مُدْبِرًا، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَمُوتَ لَدِيغًا))

واته: ((خوايه من په نات پیده گرم له دارووخانی شتیک به سه رمدا ، وه په نات پیده گرم له کهوتنه خواره وه ، وه په نات پیده گرم له غهم -خه فهت- و خنکان و سووتان و پیری ، وه په نات پیده گرم له وهی که شهیتان تیکه لم بیئت و تیکمبدات له کاتی مردندا ، وه په نات پیده گرم له وهی که بمرم له کاتی کدا که پشتم هه لکر دبیت له تیکوشان له پیناوی تودا ، وه په نات پیده گرم له وهی که بمرم به پیوه دراوی))¹⁰⁵.

بهرامبهر هسر نیماندارنیک چاکه یه کی بو دهنووسیت))، الطبرانی له الکبیر: 202 /5 - 5092 ، 3 / 334 - 2155 ، وئیسنادکه ی به باش دانراوه له لایمن الهیثمی له مجمع الزوائد: 210 / 10 ، وبه (حسن) دانراوه له لایمن الألبانی له صحیح الجامع: 5902 - 5 / 242.

¹⁰³ أحمد: 4 / 63 ، 16599 ، 23114 ، 23188 ، والترمذی: 3500 ، ولیکولهرهوانی موسنهد دملین -حسن لغیره- : 27 / 144 ، 38 / 197 ، 38 / 145 ، وبه -حسن- دانراوه له لایمن الألبانی له صحیح الجامع: 1 / 399.

¹⁰⁴ الطبرانی و الهیثمی له مجمع الزوائد : 10 / 159 ده لئیت: ((پیاومکانی -صحیح-ن جگه له محمد بن زیاد وئهریش متمانه پیکراوه)) ، وبه سهیحی دانراوه الألبانی له صحیح الجامع: 1 / 404 ژ 1278.

¹⁰⁵ أبو داود: 1552 ، والنسائی: 5531 ، 5532 ، وبه سهیحی دانراوه الألبانی له صحیح النسائی: 3 / 1123 ، و صحیح سنن أبي داود: 1 / 425.

92- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُوعِ؛ فَإِنَّهُ بِئْسَ الصَّجِيحُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ؛ فَإِنَّهَا بئسَ الْبِطَانَةُ))

واته: ((خوايه من په‌نات پنده‌گرم له برسیتی چونکه به‌راستی برسیتی خراپترین هاوری سهر جیگیه ، وه په‌نات پنده‌گرم له خیانهت و ناپاکی چونکه به‌راستی خیانهت و ناپاکی خراپترین په‌نهانه‌کان))¹⁰⁶.

93- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالْعَفْلَةِ، وَالْعَيْلَةِ، وَالذَّلَّةِ، وَالْمَسْكَنَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْكَفْرِ، وَالْفُسُوقِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَالسُّمْعَةِ، وَالرِّيَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الصَّمَمِ، وَالْبَكَمِ، وَالْجُنُونِ، وَالْجُدَامِ، وَالْبَرَصِ، وَسَيِّئِ الْأَسْقَامِ))

واته: ((خوايه من په‌نات پنده‌گرم له لاوازی -بې توانایی-، وترسنوکی، وچرووکی -ره‌زیلی-، وپریوون، ودل‌ره‌قی، وېی‌ناگایی، وهه‌ژاری، وسوکبوون، وېی‌داری و خراپی حال، وپه‌نا به‌تو ده‌گرم له فه‌قیر بوون، وله‌کوفر ، وفاسقیتی، وپیچه‌وانه‌بوونی هه‌ق، ودووړووی، وحه‌زکردن به‌ناوبانگ بوون، وریا، وپه‌نا به‌تو ده‌گرم له که‌ر بوون، ولال بوون، وشیتی، وگولی، وبه‌له‌کی، ونه‌خوشیه‌کوشنده‌کان))¹⁰⁷.

94- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ، وَالْفَقَاةِ، وَالْقِلَّةِ، وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ)) واته: ((خوايه من په‌نات پنده‌گرم له هه‌ژاری ، وه په‌نات پنده‌گرم له که‌میتی و سه‌رشوړی ، وه په‌نات پنده‌گرم له وهی سته‌م بکه‌م و له‌وه‌ش سته‌م لی بکړیت))¹⁰⁸.

95- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ؛ فَإِنَّ جَارَ الْبَادِيَةِ يَتَحَوَّلُ))

106 أبو داود: 1547، والنسائي: 5483، وبه (حسن)ی داناوه الألباني له صحيح النسائي: 1112/3 .

107 أخرجه النسائي: 5493، والحاكم: 1/ 530، وبه سه‌حیحی داناوه الألباني له صحيح الجامع: 406/1، وإرواء الغليل: 852.

108 أبو داود: 1544، والنسائي: 5475، وبه سه‌حیحی داناوه الألباني له صحيح النسائي: 1111/3، وصحيح الجامع: 407/1، ونه‌وهی له‌نیوان دوو که‌وانه وه‌ستاوه‌که‌یه له‌لای نبین حبیان له (موارد)، وبه سه‌حیحی داناوه الألباني له صحيح موارد الضمان: 455/2.

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له دراوسپي خراب له شويني نيشته جيپووني نه براهه چونکه -نهوه- دراوسپي لادئ ودوور له شاره که به رده وام نابيت))¹⁰⁹.

96- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ الْأَزْجِعِ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له دليک خشوعى تيدا نه بيت -نه ترسيت له الله- ، وله نزيه ک وه لام نه دريته وه، وله نه فسيتک تير نه بيت، وله زانستیک سوودی نه بيت، په نا به تۆ ده گرم له ئەم چوار شته))¹¹⁰.

97- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ))

واته: ((خودايه په نا به تۆ ده گرم له روژيکي خراب، وشه ويکي خراب، وکاتيکي خراب، وه اوړيکي خراب، ودراسپي خراب له شويني نيشته جيپووني نه براهه))¹¹¹.

98- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ))

واته: ((خودايه داواى -چوونه- به ههشت له تۆ ده کهم وپه نا به تۆ ده گرم له - چوونه نيو- دۆزه خ)) [سى جار ده بليت]¹¹².

109 البخاري له الأدب المفرد: 117، والحاكم: 532/1، وبه سهحى داناهه الذهبى، و النسائى:

5517 ، وبه سهحى داناهه الألبانى له صحيح الجامع: 408/1، وصحيح النسائى: 3/1118.

110 الترمذى: 3482، وأبو داود: 1549، وبه سهحى داناهه الألبانى له صحيح الجامع: 1295، وصحيح النسائى: 3/1113.

111 الطبرانى و الهيثمى له الزوائد 144/10 دلئت: ((ويپاوه كانى -سهحى- ن)). وبه (حسن)ى داناهه الألبانى له صحيح الجامع: 411/1 ، 1290 .

112 الترمذى: 2572، وابن ماجه: 3340، والنسائى: 5536، وبه سهحى داناهه الألبانى له صحيح الترمذى: 319/2، وصحيح النسائى: 3/1121، ولمفزمكهى بهم شيوهيه: ((من سأل الله الجنة ثلاث مرات قالت الجنة: اللهم أدخله الجنة ومن استجار من النار ثلاث مرات قالت النار: اللهم أجره من النار)) واته: ((همرکه سيک سى جار داواى به ههشت له خواى گهوره بکات نموا به ههشت ده ليت: خودايه

99- ((اللَّهُمَّ فَقِّهْنِي فِي الدِّينِ))

واته: ((خودایه له ناین تیگه یشتنوم بکهیت))¹¹³.

100- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ))

واته: ((خودایه په نا به تو ده گرم که هاوبه شت بو بریار بدهم له شتیکدا که دهیزانم، وداوای لیخو شبوونت لیده کهم له وهی که نایزانم))¹¹⁴.

101- ((اللَّهُمَّ انْفَعْنِي بِمَا عَلَّمْتَنِي، وَعَلِّمْنِي مَا يَنْفَعُنِي، وَزِدْنِي عِلْمًا))

واته: ((خوایه سوودم پی بگه یه نه یه به وهی که فیرت کردووم ، وه نه وهم فیرکه که سوودم پی ده گه یه نیت ، وه زانستم زیادکه))¹¹⁵.

102- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَرِزْقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا))

واته: ((خودایه داوای زانستیکی به سوود، ورزقیکی پاک، وکرده وهی قبولکراو له تو ده کهم))¹¹⁶.

103- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ،

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ))

بیخه ره به هشتهمه، وهر کسینک په نا به خوای گهوره بگریت له دوزه خ سئ جار نهوا دوزه خ دلنیت: خودایه بیپاریزه له دوزه خ)).

113 نمازهی بو کراوه له البخاری و مسلم له نزای پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- بو نبین عباس - رهزای خوایان لنینت- ، البخاری: 143، و مسلم: 2477.

114 أحمد: 403/4، وابن أبي شيبة: 337 / 10، والطبراني له المعجم الأوسط: 284 / 4، وبه - حسن-ی داناهه الألبانی له صحیح الترغیب والترهیب: 19/1.

115 الترمذی: 3599، وابن ماجه: 259، وبه سهیحی داناهه الألبانی له صحیح ابن ماجه: 47/1.

116 ابن ماجه: 925، والنسائي له عمل اليوم والليلة: 102، وأحمد: 294 / 6، 305، وبه سهیحی داناهه الألبانی له صحیح ابن ماجه: 152/1.

واته: ((خودایه من داوات لیده کهم نهی خودایه به بونهی نهوهی، که تو تاک و ته نیا و جتی نیازیت، کهست لی نه بووه و له که سیش نه بوویت و هیچ که سیکیش هاو شیوه و هاوتای تو نییه، که له تاوانه کانم خووش ببه، به پاسی تو خودای لی بورده و میهره بانیت))¹¹⁷.

104- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ [وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْمَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ])

واته: ((خودایه داوات لیده کهم بهوهی، که به راستی ستایش بو تویه و هیچ خودایه ک شایستهی پهرستن نییه جگه له تو نه بیت، تاک و ته نیا و بی هاوه لی هه ر بو تویه، تویت خاوه نی به خشین، نهی به دیهینه ری ئاسمانه کان و زهوی، نهی خاوه نی شکو و ریز، نهی زیندوی هه ل سورینه ری بونه وهر، من داوای به هه شتت لی ده کهم و په نات پیده گرم له دوزه خ))¹¹⁸.

105- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْأَحَدُ، الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ))

واته: ((خودایه داوات لیده کهم بهوهی، که من شایه تی ده دم، که تو پهرستراوی به حه قیت، هیچ پهرستراویک شایستهی پهرستن نییه، جگه له توی تاک و ته نیای جتی نیازی خه لکیت، نهوهی، که کهسی لی نه بووه و له که سیش نه بووه و هیچ یه کیکیش هاوشیوه و هاوتای نهو نییه))¹¹⁹.

106- ((رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْعَفُورُ))

117 النسائي: 1300، وله فزمه که هی نهوه، والنسائي له الكبرى: 7665، وأبو داود: 985، وبه سه حیحی داناره الألباني له صحيح سنن النسائي: 1/ 147.

118 أبو داود: 1495، وابن ماجه: 3858، والنسائي: 1299، والترمذي: 3544، وبه سه حیحی داناره الألباني له صحيح النسائي: 1/ 279، وله صحيح ابن ماجه: 2/ 329.

119 أبو داود: 985، والترمذي: 3475، وابن ماجه: 3857، وأحمد 5/ 360، وبه سه حیحی داناره الألباني له صحيح سنن الترمذي 3/ 163.

واته: ((پهروهردگارم لیم خوښه، وتهوبهه قبول بکه، تو قبولکاری تهوبهیت - التواب-یت و له گوناوهه کان خوښده بیت -الغفور-یت))¹²⁰.

107-((اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيَيْني مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّيني إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حَشِيَّتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَةَ الْحَقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْعَيْ وَالْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ فُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَأَسْأَلُكَ لُدَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ صَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيْنًا بَزِينَةَ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ))

واته: ((خودايه بهزانياريت به نهينيه كان و به توانايي خوټ به سهر دروست كراوه كانندا بمثييه نه تا نه و كاته، كه دهزانيت ژيان باشه بوم بهې هيچ نارحه تيبه كي زيان گهيهن و ناشوبهيه كي گومراكار، و بم مرينه نه و كاته، كه دهزانيت مردن باشه بوم بهې هيچ نارحه تيبه كي زيان گهيهن و ناشوبهيه كي گومراكار، خودايه من داواي ترسانت ليده كه م له نهيني و ناشكرادا (له هه موو كاتيكا)، داواي وشه ي راست و رهوات ليده كه م له كاتي رازي بوون و توره ييمدا، داواي نهوت ليده كه م، كه به دهوله مه ندي و هه ژاريم تو له خوټم رازي بکه م، داواي به خششي نه براهي به هه شتت ليده كه م، داواي خوښه ويستي بهر چاوي نه بچراو و نه براهوت ليده كه م (خوښحالي و به خته وهري)، داواي رازي بوونت ليده كه م له داواي روداني هه رشتيک، داواي ژيانيني فينک و خوښت ليده كه م له داواي مردن، داواي چيژي تيروانينت ليده كه م له به هه شتدا بو رووي پيروزت و تامه زروبي گه يشتنم پيټ، خودايه بمان رازينه رهوه به جواني ئيمان و بمانكه به رينمونيكاراني رينموني كراوان))¹²¹.

¹²⁰ أبو داود 1518، والترمذي 3434، ولهفزهكه هي نهمه، والنسائي له الكبرى 10292، وابن ماجه 3814، وبه سهحيي داناهه الألباني له صحيح ابن ماجه 321/2، وله صحيح الترمذي 153/3.

¹²¹ النسائي 1305، وأحمد 264/4، وبه سهحيي داناهه الألباني له صحيح النسائي 280/1، و 281.

108- ((اللَّهُمَّ ارزُقْنِي حُبَّكَ، وَحُبَّ مَنْ يَنْفَعُنِي حُبُّهُ عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِمَّا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ قُوَّةً لِي فِيمَا تُحِبُّ، اللَّهُمَّ مَا رَزَوْتِ عَيِّي مِمَّا أَحِبُّ فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيمَا تُحِبُّ))

واته: ((خودایه رزقی خویشیستنت به من ببه خشه، و خوش ویستی نه و که سهی که خویشیستنتم بوی سوودی ده بیت لای تو، خودایه نه و رزقهی پیمت به خشیووه له و شتهی پیم خوشه نه و ا بیکه به هیژ بوم - بو کردنی- نه و شتهی تو پیت خوشه، خودایه نه و هی لیتم دوورخستوه ته وه که پیم خوشه، بیکه هوکاریک بوئه وهی خوم ته رخان بکه م بو - کردنی- نه و شتهی تو پیت خوشه))¹²².

109- ((اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ وَالْخَطَايَا، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْهَا كَمَا يُنَقِّي التَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي بِالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ وَالْمَاءِ الْبَارِدِ))

واته: ((خودایه پاکم بکه ره وه له تاوان و گوناهاه کان، ههروه و چون جلی سپی پاک ده کریته وه له پیسی، و پاکم بکه ره وه به به فر و ته رزه و تاوی سارد))¹²³.

110- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَالْجُبْنِ، وَسُوءِ الْعُمُرِ، وَفِتْنَةِ الصَّدْرِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ))

واته: ((خودایه په نا به تو ده گرم له ره زیلی، و ترسنوکی، و شه ر و خراپه ی پیربوون، و شه ر و خراپه ی - بیرکردنه وه- له دل، و سزای گور))¹²⁴.

122 الترمذي 3491، وبه -حسن-ی داناوه. وشيخ عبد القادر الأرنؤوط دهليت: ((بمو شنيوهيه كه نمو وتوويتمتي)). سهيري ليكنولينهوهي نمو بكه بو جامع الأصول 341/4.

123 مسلم 476، والنسائي 400.

124 النسائي 5469، ولهفزهكهه بهم شنيوهيه: ((كان النبي -صلى الله عليه وسلم- يتعوذ من خمس: من البخل، والجبن، وسوء العمر، وفتنة الصدر، وعذاب القبر)) واته: ((يبيغهم بهر -صلى الله عليه وسلم- پهناي به خواي گهوره دهگرت له پينج شت: ره زيلى، و ترسنوکی، و شه ر و خراپه ی پیربوون، و شه ر و خراپه ی -بیرکردنه وه- له دل، و سزای گور))، و أبو داود 1539، وبه -حسن-ی داناوه الأرنؤوط له جامع الأصول 363/4.

111- ((اللَّهُمَّ رَبِّ جِبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ، وَرَبِّ إِسْرَافِيلَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرِّ النَّارِ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ))

واته: ((خودایه پوره‌دگاری جبرائیل، ومیکائیل، وبه‌روه‌دگاری ئیسرافیل، په‌نا به توده‌گرم له‌گهری دوزه‌خ، وله‌سزای‌گور))¹²⁵.

112- ((اللَّهُمَّ أَلْهِمْنِي رُشْدِي، وَأَعِزَّنِي مِنْ شَرِّ نَفْسِي))

واته: ((خودایه ئیلهامی هیدایه‌تدانم پیبهبه‌خشه، وبمپاریزه له‌س شهر وخرابه‌ی نه‌فسم))¹²⁶.

113- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ))

واته: ((خودایه من داوای زانستیکی به‌سوودت لیده‌که‌م، وپه‌نا به توده‌گرم له زانستیکی که سوودی نه‌بیټ))¹²⁷.

114- ((اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ [السَّحَابِ] وَرَبِّ الْأَرْضِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنزِلِ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، افْضِ عَنَّا الدَّيْنَ وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ))

125 النسائي 1344، وأحمد 6 / 61، والبيهقي له الدعوات 109، وبه‌سهمحی داناهه الألباني له صحيح النسائي 1121/3، وسلسلة الأحاديث الصحيحة 1544.

126 الترمذي وله‌فزمکه هی ئه‌مه 5 / 519، و 3483، و أحمد 23 / 197، و 19992، و الحاكم 1 / 510، و لیکول‌ل‌ره‌وانی موسنده سه‌بارت به‌فه‌رموده‌که‌ی نه‌محمد 33 / 197 دهلین: ((نیسناده‌که‌ی سه‌حیحه له‌سه‌ر مه‌رجی بوخاری و مسلم ...))، و به‌لام له‌فزی الترمذي به‌لاواز -ضعیف- دانراه له‌لایهن الألباني له‌ضعیف الترمذي ل 379.

127 النسائي له‌کبری 7867، و ابن ماجه 3843، و به -حسن-ی داناهه الألباني له‌صحيح سنن ابن ماجه 2 / 327، وله‌فزمکه‌ی: ((سلوا الله علماً نافعاً، وتعودوا بالله من علم لا ينفَع)) واته: ((داوای زانستیکی به‌سوود له‌خوای‌گه‌وره‌بکه‌ن، وپه‌نا به‌خوای‌گه‌وره‌بگرن له‌زانستیکی که سوودی نه‌بیټ)).

واته: ((ئەي خودای پەروردگاری حەوت ئاسمانەکان و پەروردگاری عەرشی مەزن، پەروردگاری ئێمە و پەروردگاری هەموو شتتیک، داقلێشینەری تۆ و ناوکەکان، دابەزینەری تەورات و ئینجیل و قورئان، پەنا بە تۆ دەگرم لە زبانی هەرشتتیک کە جلەو و دەسەلاتی بە دەستی تۆیە. خودایە، هەر تۆ یەكەمینیت هیچ شتتیکت لە پیش تۆوە نییە و هەر تۆش کۆتایەمینی هیچ شتتیک لە دواي تۆوە نییە، هەر تۆ بەرز و مەزنیت، هیچ شتتیک لە سەر ووی تۆوە نییە، هەر تۆ نزیکیت و هیچ شتتیک لە تۆ زیاتر نزیک نییە لە بوونە وەرەکان -یان- هەر پەنەنایت تەنھا تۆ ئاگاداری نەینیه کانی خەلکیت، هیچ شتتیک لە تۆ شاراوە نییە، فەرزاریمان لە سەر هەلگرە و لە دەست هەژاری ڕزگارمان بکە))¹²⁸.

115- ((اللَّهُمَّ أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِنَا، وَاهْدِنَا سُبُلَ السَّلَامِ، وَنَجِّنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَجَنِّبْنَا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي أَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُلُوبِنَا، وَأَرْوَاجِنَا، وَدُرِّيَّاتِنَا، وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، وَاجْعَلْنَا شَاكِرِينَ لِنِعْمِكَ مُنْتَبِهِينَ بِهَا عَلَيْكَ، قَابِلِينَ لَهَا، وَأَتِمِّمَهَا عَلَيْنَا))

واته: ((خواهه ئاشنای بخه ره نیوان دلە کانمانه وه و نیوانمانیش چاك بکه ، وه پینماییمان بکه بو ریگاکانی ناشتی و سهلامهتی و ئیسلامهتی ، وه ڕزگارمان بکه له تاریکییه کانه وه بو ڕوونای ، وه به دوورمان گره له خراپه کان ئەوهی که ئاشکرایه و ئەوهشی که شاراوویه ، وه بهرکهت بخه ره نیو بیستمان و بینیمان و دلە کانمان و خیزانه کانمان و نه وه کانمانه وه ، وه تهوبه مان لی وه رگره به راستی تۆ زۆر تهوبه وه رگری و به بهزهییت ، وه بمانکه ره به شتیک له که سه شوکرانه بزیره کانی نیعمه ته کانت ، ستایشت بکه یین له سه ری و قبولی بکه یین و ته وا و کاملیشی بکه به سه رماندا))¹²⁹.

116- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَسْأَلَةِ، وَخَيْرَ الدُّعَاءِ، وَخَيْرَ النَّجَاحِ، وَخَيْرَ الْعَمَلِ، وَخَيْرَ النَّوَابِ، وَخَيْرَ الْحَيَاةِ، وَخَيْرَ الْمَمَاتِ، وَتَبَّتْ بَنِي، وَتَقَلَّ مَوَازِينِي، وَحَقَّقْ إِيْمَانِي،

128 مسلم: 2713.

129 أبو داود: 969، والحاكم وله فزه که هی ئەمه 1/ 265 ، ودهلئیت: ((سه حیه له سه ر مه رجی مسلم))، و الذهبي 26/1، وبه سه حیه داناهه الالبانی له صحیح الأدب المفرد 630 .

وَارْفَعْ دَرَجَاتِي، وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي، وَاعْفُزْ حَطِيئَتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فَوَاتِحَ الْخَيْرِ، وَخَوَاتِمَهُ، وَجَوَامِعَهُ، وَأَوَّلَهُ، وَظَاهِرَهُ، وَبَاطِنَهُ،

وَالدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا آتَى، وَخَيْرَ مَا أَفْعَلُ، وَخَيْرَ
مَا أَعْمَلُ، وَخَيْرَ مَا بَطَّنَ، وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ، وَالذَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْفَعَ ذِكْرِي، وَتَضَعُ رُزْغِي، وَتُضِلِّحَ أَمْرِي، وَتُطَهِّرَ قَلْبِي، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي،
وَتُنَوِّرَ قَلْبِي، وَتَغْفِرَ لِي ذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ الْجَنَّةِ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
أَنْ تُبَارِكَ فِي نَفْسِي، وَفِي سَمْعِي، وَفِي بَصَرِي، وَفِي رُوحِي، وَفِي خَلْقِي، وَفِي خَلْقِي، وَفِي
أَهْلِي، وَفِي مَحْيَايَ، وَفِي مَمَاتِي، وَفِي عَمَلِي، فَتَقَبَّلْ حَسَنَاتِي، وَأَسْأَلُكَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَا مِنَ
الْجَنَّةِ، آمِينَ))

واته: ((خودايه داوات ليده كه كه داوا كردنه كه خيترين و چاكترين بيت،
ونزاکه خيترين و چاكترين نزا بيت، و خيترين و كاملترين سه ركه وتن، و خيترين
و كاملترين كرده وه، و خيترين و كاملترين پاداشت، و خيترين و كاملترين ژيان، و خيترين
و كاملترين مردن، و چيگير و دامه زراوم بكه، و ته رازووي-چا كه كانم- قورس بكه، و ثيمانم
به هيز بكه، و پله كانم به رز بكه ره وه، و نويزه كانم قبول بكه، و له گونا هه كانم خو ش به،
و داواي پله به رزه كانت ليده كه كه له به هه شتدا، خودايه داواي -ته نجامداني- سه ره تاي
كرده وه چا كه كان و كو تايان و كووي هه موويان و يه كه كه و كو تايان و ناشكرا و شاراو هيان
و پله به رزه كان له به هه شتدا، ئامين -خوايه نزاکه كه قبول بكه و وه لامی بده ره وه-،
خودايه داواي خيترين و كاملترين ليده كه كه له وهی ته نجامی ددهم -له هه موو
شتيكدان-، و خيترين له وهی ده يكه كه، و خيترين له وهی شاراو هيه و نه ينيه، و داواي پله
به رزه كانت ليده كه كه له به هه شتدا، ئامين، خودايه داوات ليده كه كه ناوم به رز
بكه يته وه، و له گونا هه كانم خو ش بيت، و كاروبارم چاك بكه يت، و دلم پاك بكه يته وه،
و گونا هه كان له سه ر شانم لابه ريت، و دلم نور و رو شندار بكه يت، و له گونا هه كانم
خو ش بيت، و داواي پله به رزه كانت ليده كه كه له به هه شتدا، ئامين، خودايه داوات
ليده كه كه پيروزی و به ره كه تم پي ببه خشيت له نه فسم، و له بيستن و بينين و رو ح و لاشه

ورہوش و خیزان و زیان و مردنم و کردہ وہ کانم، و کردہ وہ چاکہ کانم قبول بکریّت،
و دواى پلہ بہ رزہ کانت لیدہ کہم له بہ ہہ شتدا، ٹامین))¹³⁰.

117- ((اللَّهُمَّ جَنِّبِي مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَذْوَاءِ))

واتہ: ((خودايہ له رہوش و ئارہ زوو و کردہ وہ و نہ خوشیہ چہوت و خرابہ کان
بہ دوورم بگرہ))¹³¹.

118- ((اللَّهُمَّ فَتَّعِنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَاخْلُفْ عَلَيَّ كُلَّ عَائِبَةٍ لِي بِخَيْرٍ))

واتہ: ((خودايہ قہ ناعہ تدارم بکہ له و رزقہ ی پیمت بہ خشيووہ، و بہرہ کہ تم پیدہ
تیددا، و له بہ رامبر ہہ رشتیک کہ نیمہ خیرم پیدہ خشہ))¹³².

119- ((اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا))

واتہ: ((خودايہ لئیرسینہ وہم له گہ ئدا بکہ بہ لئیرسینہ وہیہ کی ئاسان))¹³³.

130 الحاکم 520 / 1 و بہ سہیحی داناوہ، و الذہبی 520/1، و البیہقی له الدعوات 225، و الطبرانی
له الکبیر 23 / 326 ژ 717.

131 الحاکم 523 / 1، و دہلئیت: ((سہیحہ لسہر مہرجی مسلم))، و الذہبی 532/1، و الطبرانی له
المعجم الکبیر 19 / 19 ژ 36، و بہ سہیحی داناوہ الألبانی له ظلال الجنۃ 13.

132 الحاکم 532 / 1 و بہ سہیحی داناوہ، و الذہبی 510/1 له نیین عباسموہ -ہرمزای خویان لئینیت-
& البیہقی له الأداب 1084، و له الدعوات الکبیر 211، و بہ -حسن-ی داناوہ الحافظ ابن حجر له
الفتوحات الربانیة 4 / 383.

133 أحمد 48/6، و الحاکم، 255 / 1 و دہلئیت: ((سہیحہ لسہر مہرجی مسلم))، و الذہبی 255/1،
«قالت عائشة رضي الله عنها: فلما انصرف قلت: يا نبي الله ما الحساب اليسير؟ قال: أن ينظر في كتابه
فيجاوز عنه إنه من نوقش الحساب يومئذ يا عائشة هلك، وكل ما يصيب المؤمن يكفر الله -عز وجل- به
عنه حتى الشوكة تشوكة»، و اتہ: «عائشہ -ہرمزای خوی لئینیت- دہلئیت: کاتیک تہواوی کرد و وتم:
ئہی پئغمہبری خودا نایا لئیرسینہوی ئاسان چبیہ؟ فہرموی: سہیری کتیبہ کہی بکریّت و لئیی
بیوریّت -تیبہری بی گفتوگوی زور- چونکہ ئہوی گفتوگوی له گہ ئدا بکریّت له لئیرسینہوی ئہوا لمو
روژدہا نیا دمچیت، و ہہرشتیک تووشی ئیماندار دہبیت بہ ہوی خوی گہورہ -عز وجل- له

120- ((اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ))

واته: ((خودایه یارمه تیم بده له سهر نه وهی، که یادت بکه م و سوپاستت بکه م و به چاکي پهرستشت بو بکه م.))¹³⁴.

121- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا لَا يَزِيدُ، وَنَعِيمًا لَا يُنْقَدُ، وَمُرَافَقَةً مُحَمَّدٍ -صلى الله عليه وسلم- فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ))

واته: ((خودایه من داوای ئیمانیک له تو ده که م که هه لگه رانه وهی تیدا نه بیت، ونیعمه تیک کوتای نه بهت، وهاوه لیبون له گهل موحه مه د -صلى الله عليه وسلم- له سهر وهی به هه شتی هه تاهه تایی))¹³⁵.

122- ((اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ نَفْسِي، وَاعْزِمْ لِي عَلَى أَرْشِدِ أَمْرِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَخْطَأْتُ، وَمَا عَمَدْتُ، وَمَا عَلِمْتُ، وَمَا جَهَلْتُ))

واته: ((خودایه له شه ری نه فسم بمپاریزه، و سووریونم پدببه خشه له سهر -کردن و ووتی- باشتین شت که هوکاری رینمونی وهی داتدانه م، ولیم خووش به له گونا هه نه پنی وناشکرا وهه له کانم وئو گونا هانه ی به نه نفه ست کردومه وئو وهی زانیومه یان نه مزانیوه))¹³⁶.

گونا هه کانی خووش ده بیت هه تاو هکو درکیک -که دمچیت به لاشه پدا-، و الألبانی سهارهت بهم فسر موده یه له مشکاة المصابیح دا دلنیت: ((ونیسناده که ی باشه -جید-ه)).

134 أحمد: 2/ 299، والحاكم: 1/ 499، وبه سهیحی داناو، و الذهبی، وبه شئویه، و أبي داود 1524، والنسائي له الكبرى 9973، وبه سهیحی داناو الألبانی له صحیح الأدب المفرد 534.

135 أخرجه ابن حبان (موارد)، ل 604 : 2436، له ثبین مسعوده وهه هاتوه -رهزای خوی لنبیت- به -موقوف-ی، ورواه أحمد: 1/ 386، 400، والنسائي له عمل اليوم والليلة: 869، وبه -حسن-ی داناو الألبانی له السلسلة الصحيحة: 2301.

136 النسائي له الكبرى: 6/ 246 ژ 10830، والحاكم 1/ 510 وبه سهیحی داناو، و الذهبی یش هاورایه، و أحمد 4/ 444، والمسند -المحقق- 33/ 197 ژ 1992، والحافظ له الإصابة دلنیت: ((ونیسناده که ی سهیحه))، وبه سهیحی داناو الألبانی له تخریج ریاض الصالحین له سهرنجی له سهر فسر موده ی ژ 1495.

123- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ، وَغَلَبَةِ العَدُوِّ، وَشَمَاتَةِ الأَعْدَاءِ))

واته: ((خودايه پهنا به تو ده گرم له وهی تووشی بارگرانی وناړه حتی بم به هوی قهرزه وه، وله زالبوونی دوژمن، وله دلخو شبوونی دوژمنه کانم - به هوی نازار وناخوشیه کانم-))¹³⁷.

124- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاهْدِنِي، وَارْزُقْنِي، وَعَافِنِي، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ ضَيْقِ المَقَامِ يَوْمَ القِيَامَةِ))

واته: ((خودايه ليم خوش به، وهيدايه تم بده، وروژيم بده، وعافيه تم - سهلامه تيم- پي ببه خشه، و پهنا به تو ده گرم له ناره حتی وهستان له روژي قيامت))¹³⁸.

125- ((اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِسَمْعِي، وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الوَارِثَ مِيَّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ يَظْلِمُنِي، وَخُذْ مِنْهُ بِئَارِي))

واته: ((خودايه ناسووده ييم پي ببه خشه له بيستن ويينين ويكه به ميراتگرم، وسهرم بخه له سهر نه وهی سته م لیده کات، وتوله می لي بکه ره وه))¹³⁹.

126- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَةً نَقِيَّةً، وَمِيتَةً سَوِيَّةً، وَمَرَدًّا غَيْرَ مَخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ))

واته: ((خودايه من داواي ژيانتي کي پاک، ومردني کي باشت ليده که م، وگه رانه وه بو قيامت به پي زه ليلي ونا برووچوون)) [141].

127- ((اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، وَلَا هَادِيَّ لِمَنْ أَضَلَلْتَ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَّ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُقَرَّبَ لِمَا بَاعَدْتَ، وَلَا مُبَاعِدَ لِمَا قَرَّبْتَ، اللَّهُمَّ ابْسُطْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ،

137 النسائي 5475، وأحمد 2 / 173، و به سهيحي داناره الألباني له صحيح النسائي 1113/3 .

138 النسائي 1617، وابن ماجه 1356، و به سهيحي داناره الألباني له صحيح سنن النسائي 356/1، وله صحيح ابن ماجه 226/1 .

139 الترمذي 3681، والبخاري له الأدب المفرد 650، والحاكم 523 / 1، و به سهيحي داناره و الذهبي يش هاورايه، و به -حسن- داناره الألباني له صحيح الترمذي 188/3 .

وَرَحْمَتِكَ، وَفَضْلِكَ، وَرِزْقِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ يَوْمَ الْعَيْلَةِ، وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْحَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي عَائِدُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَعْطَيْتَنَا وَشَرِّ مَا مَنَعْتَنَا، اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيْنَا الْإِيمَانَ وَرَبِّبْنَاهُ فِي قُلُوبِنَا، وَكَرِّهْ إِلَيْنَا الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الرَّاشِدِينَ، اللَّهُمَّ تَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ، وَأَخِينَا مُسْلِمِينَ، وَأَلْحِقْنَا بِالصَّالِحِينَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا مَفْتُونِينَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ الْكُفْرَةَ الَّذِينَ يُكذِّبُونَ رُسُلَكَ، وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِكَ، وَاجْعَلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَعَذَابَكَ، اللَّهُمَّ قَاتِلِ كُفْرَةَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ، إِلَهَ الْحَقِّ [آمِينَ]]

واته: ((خودايه هه موو همد وستایشیک بو تو، کهس ناتوانیت بیگریته وه له یه کییک نه گهر تو رۆزی بو فراوان بکهیت، وکهس ناتوانیت رۆزی بو یه کییک فراوان بکات نه گهر تو لپی بگریته وه، وکهس ناتوانیت یه کییک هیدایهت بدات نه گهر تو گومرای بکهیت، وکهس ناتوانیت یه کییک گومرا بکات نه گهر تو هیدایهتی بدهیت، وکهس ناتوانیت رزقییک بدات به یه کییک نه گهر تو قه دهغهی لیبکهیت، وکهس ناتوانیت قه دهغهی رزقییک بکات له یه کییک نه گهر تو پیی ببهخشیت، وکهس ناتوانیت یه کییک نزییک بکاته وه نه گهر تو دووری بخرهته وه، وکهس ناتوانیت یه کییک دوور بخاته وه نه گهر تو نزیکی بکهیته وه، خودایه به فراوانی به ره کهت وره حمهت و فزل و رزقی خوت به ئیمه ببهخشه، خودایه نیعمهتی خوت به من ببهخشی له رۆزی هه ژاریه کی سهخت، وئاسایش له رۆژی ترسان، خودایه من پهنا به تو ده گرم له شه ری ئه وهی پیمانته ببهخشیوه وله شه ری ئه وهی پیمانته نه ببهخشیوه، خودایه ئیمان له لامان خو شه ویست بکهیت و له دلمان بیرازنیته وه، وکوفر و فاسقیی و تاوان له لامان قیزه ون و ناشیرین بکهیت، وله ریمنونیکاران بین، و بمان گه یه نه به چاکه کاران بی ئابروو چوون و بی تووشبوون به فیتنه - تاقیکردنه وه -، خودایه کافره کان ته فن و تونا بکه نه وانهی پیغه مبه رانت به درۆزن ده زانن و خه لکی دوور ده خه نه وه له ریبارت، و توله و سزای خوت دابه زینه سه ریان، خودایه ئه و کافرانه ته فن و تونا بکه که کتیبیان پیدراوه - ئه هلی کیتاب: جوله که و گا وره کان -، ئه ی په رستراوی هه ق ئامین - ئامین: و اتا خودایه نزا کانمان وه لام بده ره وه -))¹⁴⁰.

140 أحمد 3 / 424، و 24 / 246 ژ 15492، وئوهی له عینوان دوو کهوانه وه و هستاوه که به گیرانه وهی - الحاکمه - 1 / 507، 3 / 23-24، و البخاری له الأدب المفرد 699، و به سهیحی

128- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي))

واته: ((خودایه لیم خوش به، وره‌حمم پیبکه، وهی‌دایه‌تم بده، وعافی‌ت - سه‌لامه‌تم- بکه، ورزقم پیب‌خسه))¹⁴¹.

((...وَاجْبُرْنِي، وَارْفَعْنِي))

واته: ((... و هه‌ژاریم پر بکه‌ره‌وه و ده‌وله‌م‌ندم بکه و پله و پایم به زانستی به‌سوود و کرده‌وهی باش به‌رز بکه‌ره‌وه))¹⁴².

129- ((اللَّهُمَّ زِدْنَا وَلَا تَقْصُصْنَا، وَأَكْرِمْنَا وَلَا تَهِنَّا، وَأَعْطِنَا وَلَا تَحْرِمْنَا، وَأَثِرْنَا وَلَا تُؤْتِرْنَا عَلَيْنَا، وَأَرْضِنَا وَأَرْضِ عَنَّا))

واته: ((خودایه -نیعمه‌تی- زیاترمان پیب‌خسه ولیمان کهم مه‌که‌ره‌وه، ور‌یزدارمان بکه وزه‌لیمان مه‌که، وپی‌مان ببه‌خسه ولیمان مه‌گره‌وه، وئی‌مه هه‌لب‌ژیره وفه‌زلی خه‌لکانیکی تر مه‌ده به‌سه‌ر ئیمه‌دا، ورازیمان بکه ورازی به لیمان))¹⁴³.

130- ((اللَّهُمَّ أَحْسَنْتَ خَلْقِي فَأَحْسِنْ خُلُقِي))

داناوه‌ال‌البانی له‌ تخریج‌ فقه‌ السیره ل 284، وله‌ صحیح‌ الأدب‌ المفرد‌ للبخاری 538 ، ل 259، ولی‌کۆل‌ه‌روانی‌ موسسه‌ده‌لین: 24/ 246: ((بی‌او‌مکانی‌ متمان‌ه‌پن‌کراوه)).

141 مسلم 2696 ، و 2697 ، وله‌ گن‌یرانه‌وه‌ی‌ لای‌ مسلم: ((فان هؤلاء تجمع لك دنياك وأخرتك)) واته: ((نهم وشانه كوی -خیر وچاکه‌ی- دونیا وقیامه‌تی بو‌ تو‌ تئدایه))، وله‌ سنن‌ أبی‌ داود 850 : ده‌لئیت: ((فلما وأی‌ الأعرابي قال النبي -صلى الله عليه وسلم- : ((لقد ملأ يديه من الخير)) واته: ((کاتیک‌ نه‌عرا بی‌ه‌که‌ دوور‌ که‌وت‌ه‌مه‌ پی‌غه‌م‌به‌ر -صلى الله عليه وسلم- فسر‌مووی : «ده‌سته‌کانی‌ پر‌ کرد‌ له‌ خیر وچاکه»)).

142 الترمذی 284، وابن‌ ماجه 898، ووبه‌ سه‌حیحی‌ داناوه‌ال‌البانی له‌ صحیح‌ ابن‌ ماجه 1/ 148، و صحیح‌ الترمذی 1/ 90 .

143 الترمذی 5/ 326 ، 3173 ، والحاکم 2/ 98 ، ووبه‌ سه‌حیحی‌ داناوه، ووبه‌ -حسن‌ی‌ داناوه‌ شیخ‌ عبد‌ القادر‌ الأرنؤوط‌ له‌ لیکۆل‌ه‌روانی‌ بو‌ جامع‌ الأصول 11/ 282 ژ 8847.

واته: ((خودايه ههروه كو چۆن شيوه ورواله تي منت جوان كردوو به و شيوه به رهوشتم جوان بكه))¹⁴⁴.

131- ((اللَّهُمَّ تَبَّنِي وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًا))

واته: ((خودايه جيگير و دامه زراوم بكه و رينمونينكار ههيدايت كارم به))¹⁴⁵.

132- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ، وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا تَعَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمَ، إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ))

واته: ((خودايه داواي جيگيربوون و دامه زراويت ليده كه م له سه ر ثاين، و سووربوون له سه ر كردني كرده وه چا كه كان بو ئه وه ي له سه ر هيدايت و رينمويني بم، و داواي ووتن و كردني ئه و شتانه ت ليده كه م كه ده بنه هو ي ره حمه ت وليخوشبوونت، داوات ليده كه م سوپاسگوزار بم به رامبه ر نيعمه ته كانت، و به چاكي تو بپه رستم، و داواي دليني سه لامه ت و زمانيني راستگو له تو ده كه م، و داواي خيري ئه وه ت ليده كه م كه ده يزانيت، و په نا به تو ده گرم له شه ري ئه وه ي ده يزانيت، و داواي ليخوشبوون له تو ده كه م سه باره ت به ئه وه ي ده يزانيت -سه باره ت به من-، چونكه ته نها تو زانايه ت به غه يب -غه يب : واتا: رووداوه كاني داهاتوو وشته نه بينراوه كان وشاراوه كان-))¹⁴⁶.

144 أحمد 68/6، و 155، و 403/1، و ابن حبان (2423 - موارد)، والطبراني 374، و مسند أبي يعلى 5075، و به سه حيجي داناره الألباني له إرواء الغليل 115/1 ژ 74.

145 نامازيه بو نزاي بيغهمبه ره -صلى الله عليه وسلم- بو جهرير -رهزاي خواي لنيبت- بروانه: البخاري 6333، و ژمار مكاني 3020، 3036، و هند..

146 أحمد 28/338، 17114، و 28/356، 17133، و الترمذي 3407، و الطبراني له المعجم الكبير به له فزهكي 7135، و 7157، و 7175، و 7176، و 7177، و 7178، و 7179، و 7180، و ابن حبان له سه حيجه كهيدا 3/215، 935، و 5/310، 1974، و به -حسن-ى داناره شعيب الأرنؤوط له صحيح ابن حبان 5/312، و به -حسن- داناره له لايمن ليكوله مروانى المسند 28/

133- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ أَعْلَى الْجَنَّةِ))

واته: ((خودايه داواى فيردهوسى بلندت ليده كه م له بهه شتدا))¹⁴⁷.

134- ((اللَّهُمَّ جَدِّدِ الْإِيمَانَ فِي قَلْبِي))

واته: ((خودايه ئيمان له دلندا نوى بكه ره وه))¹⁴⁸.

135- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ صَلَاةٍ لَا تَنْفَعُ))

واته: ((خودايه په نا به تو ده گرم له نويژيک سوودی نه بيت))¹⁴⁹.

136- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ، وَمِنْ زَوْجٍ تُشَيَّبُنِي قَبْلَ الْمَشِيِّ، وَمِنْ وُلْدٍ يَكُونُ عَلَيَّ رِبًّا، وَمِنْ مَالٍ يَكُونُ عَلَيَّ عَذَابًا، وَمِنْ حُلَيْلٍ مَّاكِرٍ عَيْنُهُ تَرَانِي، وَقَلْبُهُ يَزْعَانِي؛ إِنْ رَأَى حَسَنَةً دَفَنَهَا، وَإِذَا رَأَى سَيِّئَةً أَدَاعَهَا))

338، و الألباني له سلسلة الأحاديث الصحيحة لهبرگی حموتهم 3228، وله صحيح موارد الظمان 2416 ، 2418 ، ودهلئيت: ((صحيح لغيره)).

147 وهرگير اوه له فهرموودهيهى بينغمبهر -صلى الله عليه وسلم- : ((... فَإِذَا سَأَلْتُمْ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفِرْدَوْسَ؛ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تُفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) واته: ((... نهگس داواتان له خواى گهوره کرد نهوا داواى فيردهوسى لنيکمن؛ چونکه ناوهراستى بهه شته، وسره وهى بهه شته، و عمرشى خواى ميهره بان لهسره وهيهتى، ولهويوه رووبارمکانى بهه شت هلهدهقولئيت)) البخاري 2790 ، 7423 .

148 وهرگير اوه له فهرموودهى عبد الله ثنين عومر -ر مزای خوايان لئيبئت- دهلئيت: بينغمبهرى خدا - صلى الله عليه وسلم- دهمرمويت: ((إِنَّ الْإِيمَانَ لِيَخْلُقُ فِي جَوْفِ أَحَدِكُمْ كَمَا يَخْلُقُ الثُّوبُ الْخَلْقُ، فَاسْأَلُوا اللَّهَ أَنْ يُجَدِّدَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِكُمْ)) واته: ((ئيمان كون دهبيت لهنيو -لاشه وروحي- يهكيكتان همرهكو چون جل كون دهبيت، بويه داوا له خواى گهوره بکمن كه ئيمان لهنيو دلتاندا نوى بکاتمه)) ، الحاكم 4 / 1 ، ووبه سهحى داناه ، و الذهبى يش هاورايه لهگهلى، و الهيثمي له مجمع الزوائد 52 / 1 دهلئيت: ((الطبراني گير اويهميهوه له الكبير، وئيسنادهكهى -حسن-ه)) ، ووبه -حسن-ى داناه الألباني له سلسلة الأحاديث الصحيحة 4 / 113 ، ژ 1585 .

149 أبو داود 1549، ووبه سهحى داناه الألباني له صحيح سنن أبي داود 424 / 1 .

واته: ((خودایه په‌نات پیده‌گرم له دراوسی خراب، وله هاوسه‌ریک پیرم بکات پېش پیریوون، وله مندالیک بېټه‌گه‌وره به‌سه‌رمه‌وه، له مال و سامانیک بېټه‌هوی سزا له‌سه‌رم، وله هاوړپیه‌کی فیلباز به‌رده‌وام به‌رووک‌ش خو‌شه‌ویسته به‌لام له‌دله‌وه دوژمنه، نه‌گه‌ر چاکه‌یه‌کم بېټیت ده‌یشارټه‌وه، ونه‌گه‌ر خرابه‌یه‌کم بېټیت بلاوی ده‌کاته‌وه))¹⁵⁰.

137- ((اللَّهُمَّ لَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ))

واته: ((خودایه ئابرووم مه‌به له روژی قیامه‌تدا))¹⁵¹.

138- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))

واته: ((خودایه من داوای سه‌لامه‌تبوون -عافیته- له تو ده‌که‌م له دنیا و قیامه‌ت))¹⁵².

139- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَعَمَلٍ لَا يُزْفَعُ، وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَقَوْلٍ لَا يُسْمَعُ))

واته: ((خودایه من په‌نات پیده‌گرم له زانستیک که سوودی نه‌بیت، وله کرده‌ویه‌ک به‌رز نه‌کرټه‌وه -قبول نه‌کرټ-، وله دلټیک خشوعی تیدا نه‌بیت-ترسان له خوای گه‌وره‌ی تیدا نه‌بیت-، وله نزیاه‌ک وه‌لام نه‌درټه‌وه))¹⁵³.

150 الطبراني له الدعاء ، 3 / 1425 ، ژ 1339 ، والألباني له سلسلة الأحاديث الصحيحة 7 / 377 ، ژ 3137 : ((دلټیم: ونه‌مه ئیسنادیکي باشه، وپیاومکانی همووی پیاوی -التهذيب-)).

151 أحمد له المسند 29 / 596 ، ژ 18056 ، وليكول لرموانى المسند دملټين: ((ئیسناده‌که‌ی سه‌حیه))، و الطبراني له المعجم الكبير 3 / 20 ، ژ 2524 بهم له‌فزه: ((اللهم لا تخزني يوم القيامة، ولا تخزني يوم البأس)) واته: ((خودایه ئابرووم مه‌به له روژی قیامه‌ت، و ئابرووم مه‌به له روژی نارمه‌تی و تنه‌گانه -وپیویستی وه‌ژاری-)).

152 ابن ماجه 3851 ، وبه سه‌حیحی داناهه‌ الألباني له صحيح ابن ماجه 3 / 259 ، وله سلسلة الأحاديث الصحيحة ژ 1138 .

153 ابن حبان 2440 (موارد)، وبه سه‌حیحی داناهه‌ الألباني له صحيح موارد الظمان 2 / 454 ، ژ 2066 .

140- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَصَلَحِ الدِّينِ، وَعَلَبَةِ الرَّجَالِ))

واته: ((خواهه من په‌نات پیده‌گرم له غه‌م و په‌ژاره و بې‌تافه‌تی، وه په‌نات پیده‌گرم له بې‌ده‌سه‌ل‌تی و ته‌مبه‌لی، وه په‌نات پیده‌گرم له ترسنوکی و په‌زیلی، وه په‌نات پیده‌گرم له زالابوونی قهرز به سه‌رمدا وه له زالبوونی سته‌می پیاوان))¹⁵⁴.

141- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ))

واته: ((خودایه په‌نا به تو ده‌گرم له سزای دوزخ، وپه‌نا به تو ده‌گرم له سزای گور، وپه‌نا به تو ده‌گرم له فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌کان ته‌وه‌ی ناشکرایه و ته‌وه‌ی نه‌پنیه، وپه‌نا به تو ده‌گرم له فیتنه و تاقیکردنه‌وه‌ی مه‌سیحی ده‌جال))¹⁵⁵.

142- ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ شَهَادَةً فِي سَبِيلِكَ))

واته: ((خودایه داوای شه‌هیدبوونم له تو ده‌که‌م له پیناوی تودا - له ریبازی تودا -))¹⁵⁶.

143- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنَ النَّاسِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَدْخِلْ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَدْخَلًا كَرِيمًا))

154 البخاري 6363، نه‌نس ده‌ل‌یت: ((كُنْتُ أَخْذُمُ رَسُولَ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- كُلَّمَا نَزَلَ، فَكُنْتُ أَسْمَعُهُ يُكْثِرُ أَنْ يَقُولَ: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ...)) واته: ((خزمه‌تی پیغهمبری خودام ده‌کرد -صلی الله علیه وسلم- له هرکات و شوینیک بووایه ده‌مبیس‌ت زور ده‌یوت: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ...)).

155 مسلم 2867، و تنبیدا هاتوه: ((تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ))...، ((تَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ...)) واته: ((په‌نا به خوای گه‌وره بگرن له سزا و نازاری دوزخ))...، ((په‌نا به خوای گه‌وره بگرن له سزا و نازاری گور)).

156 مسلم 1909، و مرگبر او له‌م فهرمووده‌ی پیغهمبر -صلی الله علیه وسلم-: ((مَنْ سَأَلَ اللَّهَ الشَّهَادَةَ بِصِدْقٍ بَلَّغَهُ اللَّهُ مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَإِنْ مَاتَ عَلَى فِرَاشِهِ)) واته: ((هرکه‌سبیک داوای -پله‌ی- شه‌هیدبوون له خوای گه‌وره بکات نه‌وا خوای گه‌وره ده‌یگه‌یه‌نیت به پله‌ی شه‌هیده‌کان، نه‌گه‌ر چیش له‌سه‌ر جیگاکه‌ی بمریت)).

واته: ((خودایه لیم خوښ به، وله روژی قیامه تدا بمخه ره سه ره وهی زوریک له خولقیناوه کانت، خودایه له گوناوه کانم خوښ به، وله روژی قیامه تدا له شوینیکی ریزلینراو بم))¹⁵⁷.

144- ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّمَا قَضَيْتَ، إِنَّهُ لَا يَدُلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ))

واته: ((خودایه رینموونیم بکه له گه ل ټه وانهی که رینموونیت کردوون، پاریزراو و لهش ساغم بکه له گه ل لهش ساغ و پاریزراواندا، پشتگیریم بکه له گه ل پشتگیری لی کراواندا، پیت و بهره که ت بکه ره ټه وهی که پیت به خشیم و بم پاریزه له شه ر و زیانی ټه وهی که بریارت له سه ری داوه، چونکه بیگومان تو بریار دده دیت و بریاریش ت له سه ر نادریت، بیگومان زه لیل نابیت ټه وهی که تو پشتیوانی بکه یت و به هیز و به دسه لاتیش نابیت ټه وهی که تو دزایه تی بکه یت، بهره که ت و پیروزی و گه و ره ی و بلندی بو تویه ټه ی په روه ردگارمان))¹⁵⁸.

145- ((رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ))

واته: ((په روه ردگارم له گوناوه کانم خوښ به له روژی قیامه تدا))¹⁵⁹.

157 البخاري 4323 ، ومسلم 2498 ، و ومړگير اووه له نزاى پينغمبهر - صلى الله عليه وسلم- بو عوبيد كورى عامر ، وله نزاى -صلى الله عليه وسلم- بو نهبى بورده -رمزى خوايان لينييت-

158 أحمد له المسند 3 / 249 ، ژ 1723 ، وليكولر موانى موسند دملين 3 / 249: ((نيسناده كهى سه حيه)) ، ونهسه گيرانه وهيكى ره هايه وديارى نه كراوه له -ويتر- ومكو گيرانه وهى تر ، له گيرانه وهى نهنس -رمزى خواى لينييت- هاتووه: ((وكان يعلمنا هذا الدعاء...)) واته: ((وفيرى نهم نزاى ده كردين...)).

159 مسلم 214 ، قيل للنبي -صلى الله عليه وسلم- : يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ ابْنَ جُدْعَانَ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ يَصِلُ الرَّحِمَ، وَيُطْعِمُ الْمُسْكِينِ، فَهَلْ ذَلِكَ نَافِعُهُ؟ قَالَ: ((لَا يَنْفَعُهُ، إِنَّهُ لَمْ يَقُلْ يَوْمًا رَبِّ اغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ)) واته: ووترا به پينغمبهر -صلى الله عليه وسلم- : نهي پينغمبهرى خودا ، نيين جودعان له جاهيليه تدا پيوهندي خزمايه تي ده گهياند ، وخواردني دهبه خشي به همزار مكان ، نايا نهمه سوودى بوى

146- ((أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)) واته: ((داواى ليخوشبوون له خوداى گهوره ده كه م، نه وهى كه هيچ په رستراويك نيبه شايسته ي پرستن بيت جگه له نهو، كه به ردهوام -الحي-ه زیندووو و -القيوم-ه راگر وسه رپرشتياري دروستكراوه كانه، وبه ته وبه كردن بولاى نه ويش ده گه ريمه وه))¹⁶⁰.

147- ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَعِدْني مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ))

واته: ((خودايه له گوناوه كانم خوش به، وتوره يي دلّم مه هيله، وله و فيتنه وتاقيكردنه وانهي ده بنه هو ي گومرابوون به دوورم بگره))¹⁶¹.

دهبيت؟ فرمووى: ((سوودى بوى نايبت، چونكه نهو هيچ روژيك نهيووت پسروردگارم له گوناوه كانم خوش به له روژى لنيپرسينه وه -روژى قيامت-)).

160 الترمذي 3577، وبه سهحيى داناو الالباني له صحيح الترمذي 3/ 469: ((مَنْ قَالَ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرًّا مِنَ الرَّحْفِ)) واته: ((همر كه سيك بيلبت نهوا خواى گهوره لبي خوش دهبيت نه گسر چيش له جهنگدا -له جيهاددا- راى كردبيت)).

161 و مرگير او له لم نزايه ي پيغمبر -صلى الله عليه وسلم- بو عايشه -رهزاي خواى لينبت-: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا ذَنْبَهَا، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِهَا، وَأَعِدْهَا مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ)) واته: ((خودايه له گوناوه كانى خوش به، وتوره يي دلى لابه، و بپياريزه لهو فيتنه وتاقيكردنه وانهي دهبنه هو ي گومرابوون)) ابن عساكر گير او يمتيه وه به نيسنادمه كى له ((الأربعين في مناقب أمهات المؤمنين))، ل 85 له عايشه وه -رهزاي خواى لينبت- و دهليت: ((نعمه فرمووده يكي سهحيح وحسن ه، له فرمووده ي بقيه بن الوليد))، و ابن السني گير او يمتيه وه له عمل اليوم والليلة، ژ 457، وله ريوايه يكي تری ابن السني دهليت: ((وَأَجْرني من الشيطان)) واته: ((وبپياريزه له شهيتان)) له جياتي: ((من مضلات الفتن))، و سهيرى گير انه وه كه يكه له لاي الالباني له السلسلة الضعيفة 4207. و سهيرى فرمووده ي أم سلمة -رهزاي خواى لينبت- كه نامازيه بوى له لاي أحمد 26576، 2/ 44، و له فرمه كى: ((قُولي اللَّهُمَّ رَبِّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِي، وَأَجْرني مِنْ مُضَلَّاتِ الْفِتَنِ مَا أَحْبَبْتَنِي)) واته: ((بلى خودايه پسروردگارى پيغمبر موحه مد له گوناوه كانم خوش به، وتوره يي دلّم لابه، و بپياريزه لهو فيتنه وتاقيكردنه وانهي دهبنه هو ي گومرابوون هتا له زياند))، و الهيثمي به -حسن-ى داناو له مجمع الزوائد 27/ 10، و الطبراني له المعجم الكبير 338/ 23، ژ 785، بسى له فرى: ((ما احببتنا)). و نامازه هيه بوى له أم هانى وه -رهزاي خواى لينبت- دهليت: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَلَّمَنِي دَعَاءَ أَدْعُو بِهِ، قَالَ: ((قُولي: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

148- ((اللَّهُمَّ أَحْيِنِي عَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ - صلى الله عليه وسلم- وَتَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِ،
وَأَعِزَّنِي مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ))

واته: ((خودایه له سهر سونه تی پیغه مبه ره که ت بمژیینه نه -صلى الله عليه وسلم- و له سهر ئاینه که ی ئه و بمرم، و بمپاریزه له تاقیکردنه وه و فیتنه گومراکه ره کان))¹⁶².

149- ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ))

واته: ((خودایه وه سف و ستایشی موحه مه د و بنه ماله و شوینکه و تووانی بکه -صلى الله عليه وسلم- ههروه کو چۆن وه سف و ستایشی ئیبراهیم و بنه ماله و شوینکه و تووانیت کرد -علیه السلام-، و به ره که ت و پیرۆزی برژینه سهر موحه مه د و بنه ماله و شوینکه و تووانی -صلى الله عليه وسلم- ههروه کو چۆن به ره که ت رژانه

ذئبي...)) واته: نهی پیغه مبه ری خودا فیری نزایه کم بکه بۆئهمه ی نزای پیبکه کم، فهر مووی: ((بلی: خودایه له گونا هه کانم خوش به ...))، الخرائطي له اعتلال القلوب ژ 52، و مساوی الأخلاق ژ 323.

162 البيهقي له الكبرى 5 / 95 له نزای ئیبن عومر به -موقوف-ی، و ابن الملحن ئهمه ی گنرا و ئهمه له البدر المنير 6 / 309، و له الضیاء هه ده ئیت: ((ئیسناده که ی باشه -جیده-)). و ئیبن مه سعود -ره زای خوای لیبیت- ده ئیت: ((لا یقل أحدکم: اللهم إني أعوذ بك من الفتنة، فليس أحد إلا وهو مشتمل على فتنة؛ لأن الله يقول: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ [التغابن: 15]، فأیکم استعاذ فليستعذ بالله من مضلات الفتن)) واته: ((با هیچ یه کیکتان نه ئیت: خودایه من په نا به تو ده گرم له فیتنه -تاقیکردنه وه-، چونکه هه موو یه کیک توشی فیتنه ده بیت؛ بۆیه خوای گهوره ده فهر مویت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ واته: ﴿دلنیا بن که مال و سامان و رۆله و نهمه کانتان تاقیکردنه مه یه بۆتان﴾ [التغابن: 15]، نه گهر هه ری یه کیکتان په نای به خوای گهوره گرت نهوا با په نا به خوای گهوره بگریت لهو فیتانه ی ده بنه هوی گومر ابوون))، ابن جریر له تفسیره که ی 13 / 475 ژ 15912، و ابن بطل باسیکردوه له شیکردنه وه ی صحیح البخاری 4 / 13.

سه ر ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووانی -علیه السلام-، تو ستایشکراو
وشکوڈاریت))¹⁶³.

وحمد وستایش بو الله پهر و مردگاری جیهان، بهو شیوهی شیایو شکوڈاری
ومهرنی دسه لاتی ئهو زاتیه، اللهم صلّ وسلّم علی نبینا محمد، وعلی آله،
وأصحابه، وأتباعه بإحسان إلى يوم الدين.

163 البخاري 3370، ونهوهی له نیوان دوو کهوانه و مستاو کهیه له فهر موودهی ئه بو هور هیرهیه -
رهزای خوای لئییت- له مسلم 405..

فهرست

- 3.....دو عاو نزا له قورئان و سونهت
- 5.....پیشهکی
- 6.....فهزل و پله و پایه ی دو عا و نزا کردن:
- 12.....نزا کردن له قورئان و سونهت
- 60.....فهرست